

OKRUŽNI SUD PEĆ
Predmet P.br.445/09
6. april 2011.

U IME NARODA

Okružni sud u Peći, sudsko veće u čijem su sastavu sudija Judge Malcolm Simmons kao predsedavajući sudija i sudije Judges Riku Jaakkola i Elmaze Syka kao članovi veća i sa sudskim zapisničarem Tarikom Mripom, u krivičnom predmetu protiv

1. **Pal Pitaqaj**, rođen 30. juna 1963. godine u Đakovici, sa prebivalištem na adresi Pasko Vasa br. 47, Đakovica, sin Krista i majke Hole čije je devojačko prezime Bashotaj, Albanac, građanin Republike Kosovo, oženjen, otac osmoro dece, sa završenom srednjom školom, mehaničar, vlasnik hotela "West Park", lošeg finansijskog stanja, prethodno neosuđivan, u pritvoru od 7. aprila 2007. do 2. avgusta 2007. godine, trenutno na slobodi.
2. **Aleksander Pitaqi**, nadimak 'Sander', rođen 10. jula 1977. godine u Đakovici, gde mu je i trenutno prebivalište na adresi Mbretëresha Teutë br. 69, sin Ndue i Pashke, devojačko prezime Shkreli, Albanac, građanin Republike Kosovo, oženjen, otac dvoje dece, sa završenom srednjom školom, trgovac, bivši vlasnik bara 'AS', lošeg finansijskog stanja, prethodno neosuđivan. U pritvoru od 7. aprila 2007. do 2. avgusta 2007. godine, trenutno na slobodi.
3. **Veronica Dragan**, rođena 24. septembra 1981. godine, u Falesti- Moldavija, gde ima prebivalište u gradu Ungr, St. Kristjuk, 4/a, Departament 7, ćerka Jurija i Lidije, devojačko prezime Ciuvaga, građanin Moldavije, sa završenom osnovnom školom, udovica, majka dvoje dece, konobarica, lošeg finansijskog stanja, prethodno neosuđivana, u pritvoru se nalazila od 10. septembra 2007. do 27. maja 2008. godine i ponovo od 17. juna 2008. do 02. decembra 2009. godine, trenutno na slobodi i
4. **Elena Pislaru**, rođena 14. februara 1983. u Moldaviji, sada sa prebivalištem u Đakovici na adresi St. Nena Tereza bb, ćerka Vladimira i Galine, devojačko prezime

Hrubi, građanin Moldavije, sa završenom osnovnom školom, neudata, konobarica, lošeg finansijskog stanja, prethodno neosuđivana, u kućnom pritvoru od 29. septembra 2007. do 26. oktobra 2007. godine, trenutno na slobodi.

Terete se shodno optužnici PP. number 37/2007 od 17. decembra 2007. godine koja je dopunjena 22. februara i 4. aprila 2011. godine, po sledećim tačkama:

- protiv Pala Pitaqaja pod tačkom 1 Trgovina ljudima shodno članu 139. (1) i (3), a u vezi sa članom 23. Privremenog krivičnog zakona Kosova i tačkom 4 Omogućavanje prostitucije shodno članu 201. (1), (2) i (3) u vezi s članom 23. KZK;

- protiv Aleksandera Pitaqija pod tačkom 1 Trgovina ljudima shodno članu 139. (1) i (3), u vezi s članom 23 PKZK, pod tačkom 2 Pranje novca shodno članu 11.2 Uredbe UNMIK-a br. 2004/02, dopunjenoj Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23 PKZK i pod tačkom 4 Omogućavanje prostitucije shodno članu 201 (1), (2) i (3) u vezi s članom 23 KZK;

- protiv Veronike Dragan pod tačkom 1 Trgovina ljudima shodno članu 139. (1) i (3) PKZK, u vezi s članom 23. PKZK i pod tačkom 2 Pranje novca shodno članu 11.2 Uredbe UNMIK-a br.2004/02, izmenjenom i dopunjenom Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. KZK i

- Protiv Elene Pislaru pod tačkom 1 Trgovina ljudima shodno članu 139. (1) i (3) PKZK, u vezi s članom 23. PKZK i pod tačkom 2 Pranje novca shodno članu 11.2 Uredbe UNMIK-a br.2004/02, izmenjenom i dopunjenom Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK;

Posle suđenja dostupnog za javnost održanog 24. novembra 2010. godine, 12, 20. i 24. januara, 2, 21. i 22. februara i 4. aprila 2011. godine na kojem je Suad Kuraja predstavljao tužilaštvo, kojem oštećene stranke nisu prisustvovali ili nisu bile zastupane, na kojem je Lumturije Hoxha zastupala Pala Pitaqaja, Haxhi Cekaj zastupao Aleksandera Pitaqija, Adem Gorani zastupao Veroniku Dragan i Zenel Mekaj zastupao Elenu Pislaru i čijem su celokupnom toku prisustvovali okrivljeni, 6. aprila 2011. godine javno se objavljuje sledeća

PRESUDA

Tačka 1

Pal Pitaqaj,

Proglašava se

KRIVIM

Zato što:

U januaru 2007. godine, Pal Pitaqaj je zaposlio oštećenu Ludmillu Callughin plativši joj putne troškove iz Moldavije do Kosova. Pal Pitaqaj je obmanuo uverivši je da će raditi kao konobarica na Kosovu. Nakon njenog dolaska, Pal Pitaqaj je naterao da pruža seksualne usluge klijentima hotela "West Park". je bila ekonomski ugrožena i zavisna od Pala Pitaqaja. On joj je platio putne troškove i tražio je od nje da mu otplati te troškove od svojih prihoda. Prihod je uključivao novac koji je zarađivala pružajući seksualne usluge klijentima "West Parka". Pal Pitaqaj je imao moć u odnosu na i zloupotrebljavao je tu moć kako bi je eksploatisao tako što je ona pružala seksualne usluge gostima "West Parka".

Dakle, izvršio je krivično delo trgovine ljudima iz člana 139. stav 1. Krivičnog zakona Kosova.

Aleksander Pitaqi, Veronica Dragan i Elena Pislaru

OSLOBADAJU SE OD OPTUŽBE

Zato što nije dokazano da su izvršili krivično delo pod tačkom 1. optužnice.

* * *

Tačka 2

Aleksander Pitaqi i Veronica Dragan

Proglašavaju se

KRIVIM

Zato što:

Od novembra 2006. do 7. aprila 2007. godine u Đakovici, Aleksander Pitaqi je prebacio je s Kosova, putem "Western Uniona", Veroniki Dragan novac u iznosu od 3.150 evra. U istom periodu, u Đakovici, Veronika Dragan prebacila je 10.900 evra različitim primaocima u Moldaviji, za koje je sud siguran da je barem 6.000 evra prebačeno od strane Veronike Dragan u ime Aleksandera Pitaqija.

Aleksander Pitaqaj je kriminalac koji je uključen u barem jedan nelegalni posao. Sud je razmotrio svaki mogući legitimni izvor njegovih prihoda i zaključio je da je najmanje 9.150 evra, proisteklo iz krivičnih dela.

Veronika Dragan je devojka Aleksandera Pitaqija. Ona je radila u hotelu "West Park". Sudu su izjavili da su planirali zajedno da kupe nekretninu u Moldaviji. Ona je znala ili je barem imala razloga da zna da je deo novčanih tranfera koje je izvršila u njegovo ime proisteklo iz krivičnog dela, naime prostitucije.

Sud zaključuje da je Aleksander Pitaqi, u udruženom poduhvatu s Veronikom Dragan, prebacio iznos od 6.000 evra primaocima u svrhu prikrivanja izvora novca, odnosno zarade od prostitucije, potpomažući time osnovno krivično delo.

Dakle, oni su izvršili krivično delo iz člana 11.2 Uredbe UNMIK-a br. 2004/2, izmenjeno i dopunjeno prema Uredbi UNMIK-a br. 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK.

Elena Pislaru

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Zato što nije dokazano da je izvršila krivično delo iz tačke 2. optužnice.

* * *

Tačka 4

Pal Pitaqaj i Aleksander Pitaqi,

Proglašavaju se

KRIVIM

Zato što:

su između novembra 2006. godine i 7. aprila 2007. godine, u prostorijama hotela "West Park" u selu Lug Bunar, opština Đakovica, u saizvršilaštvu, svesno i kontinuirano vrbovali i organizovali devojke u svrhu prostitucije, uključujući i . Devojke su prodavane gostima "West Parka" u svrhu seksualnih odnosa. Prostorije "West Parka" su se nalazile na razdaljini maljoj 350 metara od osnovne škole "Ahmet Rrustemi" , u selu Lug Bunar.

Dakle, oni su izvršili krivično delo omogućavanja prostitucije prema članu 201. stav 3. u vezi sa stavom 1. i 2. i u vezi s članom 23. PKZK;

DAKLE, shodno odredbama članova, 6, 11, 15, 31, 32, 33, 34, tačke 1, 2, 36, 38, 39, stav 1, 2, 54, stav 1, 2 tačke 9, 62, stav 1, 2, 4, 64, stav 1, 3, 65, stav 1, 66, tačke 1, 2, 67 stav 1, 2 tačke 2, 71 stav 1, 2, tačke 2, 4, 5, 73, stav 1, 99, stav 1, 139, stav 3 u vezi sa stavom 1, 201 stav 3 u vezi sa stavom 1, 2 u vezi s članom 23. PKZK, članom 10.2 (d), (e) Uredbe UNMIK-a, br. 2004/2, izmenjenom i dopunjenom Uredbom UNMIK-a br. 2006/53, član 99. stav 1, 2 tačke 99. stav 1, 2. tačke 4. stav 3, 102, stav 1, 328 stav 1, 385 stav 1, 2, 387 stav 1, 2, 391 i 396 ZKPK, sud izriče sledeće kazne:

Palu Pitaqaju,

- za krivično delo pod tačkom 1 izriče se kazna zatvora od četiri (4) godine;
- za krivično delo pod tačkom 4 izriče se kazna zatvora od dve (2) godine;
- Shodno članu 71. stav 1. i 2. podstav 2. KZK, određuje

se ukupna kazna od pet (5) godina zatvora.

Aleksander Pitaqi,

- za krivično delo pod tačkom 2 izriče se kazna zatvora od tri (3) godine i novčana kazna od 12.000 evra;
- za krivično delo pod tačkom 4 izriče se kazna zatvora od dve (2) godine;
- Shodno članu 71. stav 1. i 2. podstav 2. KZK, određuje se ukupna kazna od četiri (4) godine zatvora i novčana kazna od 12.000 evra.

Veronica Dragan,

- za krivično delo iz tačke 2 izriče se kazna zatvora od dve (2) godine i novčana kazna od 6.000 evra.

Protiv okrivljene Veronike Dragan, shodno članu 54. stav 1. i 2 podstav 9. PKZK, izriče se dopunska kazna proterivanja s teritorije Kosova na pet (5) godina. Navedeni nalog biće izvršen u roku od 48 sati od dana pravosnažnosti presude.

Vreme koje su prooptuženi i drugooptuženi Pal Pitaqaj i Alkesander Pitaqi proveli u sudskom pritvoru, od 07.04.2007. do 02.08.2007. i trećeoptužena Veronica Dragan od 10.09.2007. do 27.05.2008. i od 17.06.2008. do 02.12.2009. godine odbiće se od kazne.

Svi osuđeni plaćaju troškove postupka u iznosu od 1.000 evra i paušalni iznos od 200 evra.

Oštećena strana može da podnese zahtev za kompenzaciju preko parničnog suda.

Dostavićemo presudu u pismenom obliku u roku od 30 dana.

Strane su u obavezi da obaveste sud o podnoženju žalbe na presudu u roku od osam dana.

Strane imaju pravo da podnesu žalbu na presudu.

Žalba na prvostepenu presudu posnosi se u roku od petnaest dana od dana uručenja gorenavedene presude.

Okrivljeni su u obavezi da prijave sudu svaku promenu adrese do pravosnažnosti presude.

OBRAZLOŽENJE

A. Istorijat postupka.

i. Optužnica

Optužnica PP. broj 37/2007 od 17. decembra 2007. godine tereti šest okrivljenih. Optužnica je potvrđena 20. februara 2008. godine.

Prvooptuženi se tereti u tački 1. za trgovinu ljudima iz člana 139. (1) i (3), u vezi s članom 23. PKZK i pod tačkom 4. za omogućavanje prostitucije iz člana 201. (1), (2) i (3) u vezi s članom 23. PKZK; drugooptuženi se tereti u tački 1. za trgovinu ljudima iz člana 139. (1) i (3) PKZK, u vezi s članom 23. PKZK, u tački 2. za pranje novca iz člana 11.2 Uredbe UNMIK-a 2004/02, izmenjenoj i dopunjenoj Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK i pod tačkom 4. za omogućavanje prostitucije iz člana 201. (1), (2) i (3) u vezi s članom 23. PKZK; trećeoptužena se tereti u tački 1. za trgovinu ljudima iz člana 139. (1) i (3) PKZK, u vezi s članom 23. PKZK i u tački 2. za pranje novca iz člana 11.2 Uredbe UNMIK-a br.2004/02, izmenjenoj i dopunjenoj Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK i četvrtooptužena se tereti u tački 1. za trgovinu ljudima iz člana 139. (1) i (3) PKZK, u vezi s članom 23. PKZK i u tački 2. za pranje novca iz člana 11.2 Uredbe UNMIK-a br.2004/02, izmenjenoj i dopunjenoj Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK.

Petooptuženi, tereti se za trgovinu ljudima iz člana 139. (1) i (3), u vezi s članom 23. PKZK i za pranje novca iz člana 11.2 Uredbe UNMIK-a br. 2004/02, izmenjenoj i dopunjenoj Uredbom UNMIK-a 2006/53, u vezi s članom 23. PKZK. Pre početka prvog pretresa, napustila je mesto nadležnosti suda. Dana 4. februara 2008, njen predmet je odvojen od ostalih postupaka.

Šestooptuženi se teretio krivičnim delom omogućavanja prostitucije iz članu 201. (1), (2) i (3)

PKZK, u vezi s članom 23. PKZK.

Dana 27. maja 2008, shodno članu 390. (3) Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu "ZKPK"), je oslobođen optužbe po toj tački. Tužilaštvo nije podnelo žalbu na njegovo oslobođenje.

ii. Nadležnost suda i sastav veća

U skladu s članom 23. (1) ZKPK, okružni sudovi su nadležni da presuđuju u prvom stepenu krivična dela kažnjiva sa najmanje pet godina zatvora ili dugotrajnim zatvorom.

U ovom slučaju, okrivljeni se terete za trgovinu ljudima u saizvršilaštvu iz člana 139. (1) i (3) u vezi s članom 23. PKZK, što je krivično delo kažnjivo novčanom kaznom od najviše 500.000 evra i zatvorom od sedam do dvadeset godina; za pranje novca iz člana 11.2 tačke a, b, d, e Uredbe UNMIK-a br. 2004/2, (izmenjeoj i dopunjenoj članom 1. tačka k Uredbe UNMIK-a 2005/9 i s izmenjenim redosledom brojeva tačkom h, u poslednjoj rečenici Uredbe UNMIK-a 2006/53) i iz člana 23. PKZK, odnosno krivičnim delom kažnjivim zatvorom do deset godina i novčanom kaznom čija je vrednost tri puta veća od vrednosti u krivičnom delu; i za omogućavanje prostitucije iz člana 201. (3) i (1) i iz člana 23. PKZK, krivičnim delom kažnjivim zatvorom od jedne do osam godina.

Krivična dela, u skladu s optužnicom, izvršena su u Đakovici koja se nalazi na teritoriji okruga Peći. Dakle, u skladu s članom 27.(1)ZKPK, Okružni sud u Peći ima mesnu nadležnost da presudi u slučaju.

Stranke nisu istakle prigovor na mesnu nadležnost suda.

Dalje, shodno članu 3. Zakona o nadležnostima, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu (u daljem tekstu "ZoN"), sudije EULEX-a zadužene za krivični postupak imaju nadležnost i ovlašćenje čiju istragu vodi i krivično gonjenje vrši Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo.

Pošto je istragu u ovom slučaju vodio i optužnicu podneo Specijalni tužilac Kosova, sudsko veće Okružnog suda u Peći ispravno je sastavljeno kao mešovito veće od dvojice sudija EULEX-a i jednog domaćeg sudije, u skladu s članom

4.7 ZoN.

Stranke nisu istakle prigovor na sastav suda.

iii. Jezik

Trećeoptužena i četvrtooptužena su građanke Moldavije. Obe okrivljene i njihovi branioci obavestili su sud da razumeju srpski jezik. Nakon upita, veće je bilo zadovoljno što one razumeju srpski jezik i što su u celosti učestvovala u postupku preko prevodioca za srpski jezik kojeg je obezbedio sud.

B. Glavni pretres

i. Dokazi izvedeni tokom glavnog pretresa

U toku glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci i izvedeni sledeći dokazi

Svedočenja svedoka

1.	Svedok	svedočio je 12. januara 2011;
2.	Svedok	svedočio je 12. januara 2011;
3.	Svedok	svedočio je 02. februara 2011;
4.	Svedok	svedočio je 02. februara 2011;
5.	Svedok	svedočio je 21. februara 2011;
6.	Svedok	svedočio je 21. februara 2011;
7.	Svedok	svedočio je 21. februara 2011.

Pročitani iskazi svedoka

1.	Iskaz	od 23. januara 2007.
2.	Iskaz	od 08. aprila 2007.
3.	Iskaz	od 17. aprila 2007.
4.	Iskaz	od 10. maja 2007.
5.	Iskaz	od 08. aprila 2007.
6.	Iskaz	od 17. aprila 2007.
7.	Iskaz	od 23. novembra 2007.
8.	Iskaz	od 20. maja 2008.
9.	Iskaz	od 23. novembra 2007.
10.	Iskaz	od 23. novembra 2007.
11.	Iskaz	od 16. jula 2007.
12.	Iskaz	od 15. septembra 2007.

13. Iskaz od 16. jula 2007.
14. Iskaz od 09. aprila 2007.
15. Iskaz od 20. maja 2008.
16. Iskaz od 03. maja 2007.
17. Iskaz od 16. jula 2007.
18. Iskaz od 03. maja 2007.
19. Iskaz od 16. jula 2007.
20. Iskaz od 08. aprila 2007.
21. Iskaz od 19. aprila 2007.
22. Iskaz od 16. januara 2007.

Dokumentovani dokazi

1. Hitan policijski izveštaj br. 2007-DI-056 od 16.01.2007;
2. Policijski izveštaj br. 2007-DI-056 od 17.01.2007 sastavljen od strane policajca Salija Shoshi #6257;
3. Istražni izveštaj o sprovođenju skrivenih mera praćenja u noćnom klubu "West Park" od 06.02.2007, koji su sastavila dvojica policajaca, kodni brojevi 0001 i 0002;
4. Policijska krivična prijava protiv Pala Pitaqaja i Aleksandera Pitaqaja, slučaj broj 2007-DI-056 od 10.04.2007, sastavljen od strane policajca Salija Shoshi #6257;
5. Policijski izveštaj o sprovođenju skrivenih mera od 08.04.2007, koji su sastavili policajci #2027 i #2201;
6. Kopije novca koji je korišćen u simuliranoj kupovini; dve novčanice od 100 evra i četiri novčanice od 50 evra, koje se nalaze u prilogu krivične prijave;
7. Fotografije enterijera i eksterijera noćnog kluba "West Park", koje se nalaze u prilogu krivične prijave;
8. Zapisnik sastanka školskog veća u kojem se izražava nezadovoljstvo roditelja, nastavnika i školskog veća otvaranjem javne kuće u blizini osnovne škole, koji se nalazi u prilogu krivične prijave;
9. Tri CD-a sa razgovorima između policajaca koji su sprovodili skrivene mere i Pala Pitaqaja i Aleksandera

Pitaqaja. Prvi CD je naslovljen Vreme hapšenja, drugi CD Razgovor s vlasnikom i treći CD Sporazum s vlasnikom kluba;

10. Transkript kompaktnih diskova;

11. Ugovor o radu između Pala Pitaqaja kao vlasnika noćnog kluba "West Park" u Đakovici i Elene Pislaru zaključen 08.09.2006.

12. Ugovor o radu između Aleksandera Pitaqaja kao vlasnika noćnog kluba AS u Đakovici i Veronice Dragan zaključen 06.02.2006.

13. Izvod iz registra hotela Metropol-City;

14. Dokumenti iz odeljenja za registraciju, civilni status i civilna dokumenta;

15. Izveštaj policije na aerodromu od 03.07.2007. o putnom kretanju Elene Pislaru, Veronice Dragan i

16. Poreski status za preduzeće "Dardania" čiji je vlasnik Pal Pitaqaj;

17. Izveštaj poreske administracije Kosova o poreskom statusu noćnih klubova Dardania - vlasnik Pal Pitaqaj i AS - vlasnik Aleksander Pitaqaj;

18. Potvrda o poslovnoj registraciji noćnog kluba "Dardania" čiji je vlasnik Pal Pitaqaj;

19. Potvrda o poslovnoj registraciji noćnog "AS" čiji je vlasnik Aleksander Pitaqaj;

20. Formulari za prijavljivanje zaposlenih u noćnom klubu "AS" za i kod poslodavca Aleksandera Pitaqaja;

21. Izveštaj katastarske agencije Kosova o nepokretnoj imovini Pala Pitaqaja;

22. Izveštaj PTK od 19.07.2007 o pribavljanju liste poziva i presretanju za telefonski broj 044/635-556 od 01.01.2007 do 17.06.2007. i sadržaj SMS poruka.

23. Izveštaj PTK od 26.04.2007 o pribavljanju liste poziva

za brojeve 044/ i 044/ od 01.01.2007. do 10.04.2007.

24. Izveštaj ProCredit banke od 23.05.2007. za davanje finansijskih podataka za račun Pala Pitaqaja;
25. Izveštaj Raiffeisen banke od 23.05.2007. za davanje finansijskih podataka za račun Pala Pitaqaja;
26. Izveštaj o finansijskim podacima za račun Aleksandera Pitaqaja koji je izdala KasaBank;
27. Izveštaj Finansijske unije Prištine od 27.09.2007. o otkrivanju finansijskih podataka od strane Western Uniona; transakcije koje je izvršila Veronica Dragan i kopije formulara za slanje novca koje je potpisala Veronica Dragan;
28. Izveštaj Finansijske unije Prištine od 27.09.2007 o otkrivanju finansijskih podataka od strane Western Uniona za transakcije koje su izvršili Pal Pitaqaj i Aleksander Pitaqaj, i spisak transakcija;
29. Obaveštenje poreske administracije od 27. januara 2011. godine.
30. Izveštaj tužioca o tranferu novca izvršenim od strane okrivljenih, s datumom od 8. februara 2011. godine.

ii. Svedočenje svedoka

Tužilaštvo je pozvalo . On je svedočio 21. maja 2008. godine na prvom pretresu protiv okrivljenih. Dao je iskaz Specijalnom tužiocu 17. decembra 2007. godine.

Svedočio je pred sudom 12. januara 2011. Izjavio je da poznaje prvooptuženog i drugooptuženog. Izjavio je da su poznanici. Izjavio je da se nije družio s njima.

G. je posvedočio da je nekoliko puta popio piće u baru čiji je vlasnik prvooptuženi. Nije mogao da se seti imena bara. Odgovarajući na pitanje koje je postavio tužilac, g. je posvedočio da zna da je drugooptuženi vlasnik bara "AS" i da je u više navrata posetio tu ustanovu.

G. je znao da su devojke iz Moldavije zaposlene na oba mesta. Porekao je da su mu u bilo kojoj od ove dve ustanove ikada bile nudene usluge devojaka.

Tokom ispitivanja tužicoa 17. decembra 2007, opisao je kako je platio otprilike 1.200 evra za i trećeoptuženu da doputuju na Kosovo iz Moldavije. Izjavio je da je upoznao otprilike godinu dana ranije, kada je radila u "AS-u". Izjavio je da je poslao novac telegrafski, preko Western Uniona.

Tužilaštvo je pozvalo . On je svedočio 21. maja 2008. na prvom pretresu protiv okrivljenih. Iskaz je dao policiji 19. aprila 2007 i Specijalnom tužiocu 12. decembra 2007. Svedočio je pred sudom 12. januara 2011.

Izjavio je da je poznao i prvooptuženog i drugooptuženog od 1999. godine. Posvedočio je da ne zna da je prvooptuženi vlasnik "West Parka" ili da je drugooptuženi vlasnik "AS-a". Nije mogao da se seti da je posetio ijedan od ta dva bara.

G. je posvedočio pred ovim sudom 7. aprila 2007 da radi u hotelu Metropol u Đakovici.

Nešto posle 11 uveče začuo je kucanje na vratima. Video je dva muškarca i dve žene kako stoje napolju. Izjavio je da ih nije poznao. To je bilo u suprotnosti onome što je izjavio policiji 19. aprila 2007. Tada su ga pitali da li je to bio prvi put da su dve devojke bile u hotelu. Odgovorio je:

"Ne, one su bile gosti više puta"

Kada je svedočio pred ovim sudom, porekao je da je video prvooptuženog i drugooptuženog u hotelu 7. aprila 2007. godine. Međutim, i ovo je bilo u suprotnosti iskazu koji je dao policiji 19. aprila 2007. godine. U iskazu je izjavio

"Pal Pitaqi bio je napolju i stajao je pored vozila na udaljenosti od otprilike 10 metara od hotela; nije mi se obratio"

G. je postavljeno pitanje o ovoj protivurečnosti. Izjavio je da je policija loše postupala prema njemu. Međutim, nije mogao da uveri sud da je ophođenje policije

prema njemu bilo takvo da mu iskaz bude nepouzdan. U iskazu se nalazila i izjava da je iskaz dao dobrovoljno i bez pritiska.

Izjavio je da je razgovarao s jednim od ljudi koji je zatražio dve sobe. G. je izjavio da im je rekao cenu i zatražio dokumenta. Cena svake sobe bila je 20 evra.

Grupa je otišla na drugi sprat gde je jedan od ljudi platio za obe sobe novčanicom od 50 evra. G. je vratio 10 evra kao kusur. Svi četvoro su ušli u jednu od soba. G. je izjavio da je zatim dole čuo neki metež i da je otišao da vidi šta se dešava. Na putu ga je presrela policija koja ga je otpratila natrag do sobe u kojoj je ostavio goste. G. je posvedočio da je na zahtev policije vratio novčanicu od 50 evra kojom su plaćene dve sobe.

Posvedočio je da je prvooptuženog i drugooptuženog video "mnogo puta" u hotelu Metropol.

Kada ga je policija ispitivala 19. aprila 2007. godine, pitali su ga koliko je puta u prošlosti video drugooptuženog ispred hotela kako dovodi devojkje. Odgovorio je

"...Radio sam samo s gostima koji su tražili sobu, ali u to vreme kada bih otvorio vrata viđao sam mnogo puta žene i muškarce, kao i Aleksandera Pitaqija s vozilom..."

Kada ga je policija ispitivala 19. aprila 2007. godine, pitali su ga koliko je puta video prvooptuženog ispred hotela, izuzev noći 7. aprila 2007. godine. G. je odgovorio

"I dok sam otvarao vrata gostima s ženama, viđao sam Pala u hotelu nekoliko puta"

U iskazu od 19. aprila 2007. g. je spomenuo jednu priliku kada su dve žene odsele u hotelu 5 dana. Pitali su ga da li je znao gde su devojkje radile. Odgovorio je

"Da, jedna od njih je odsela u hotelu 5 dana i znam da je ona jedna od radnica Aleksandera i Pala..."

i
nisu bile na Kosovu u vreme suđenja i/ili im je lokacija bila nepoznata. Nijedan od ovih svedoka nije svedočio pred ovim sudom.

Tužilaštvo je uvrstilo u dokaze perthodno svedočenje svedoka od 9. aprila 2007 i 16. jula. Zapisnik njenog svedočenja od 20. maja 2008. pred sudom na prvom pretresu protiv okrivljenih uvršteno je, takođe, u dokaze.

Nakon saglasnosti tužilaštva i branilaca, njeno prethodno svedočenje uvršteno je u dokaze, shodno članu 368. Zakona o krivičnom postupku.

je izjavila da je primila nacrt ugovora preko . Jasno je da je ona s razgovarala o radu na Kosovu. Ugovor je poslan faks mašinom. Izjavila je da je, u skladu s uslovima ugovora, trebalo da radi kao konobarica i prima mesečnu platu od 200 evra¹. Izjavila je da je po dolasku na Kosovo potpisala drugi ugovor s prvooptuženim.

je opisala kako je u martu 2007² doputovala na Kosovo sa . Na prištinskom aerodromu su je dočekali prvooptuženi i trećeoptužena. Izjavila je da je doputovala na Kosovo kartom koju je kupila 'svojim' novcem. Rekla je da su je zaposlili kao knobaricu u "West Parku". Rekla je da je radila tamo samo otprilike nedelju dana. Izjavila je da je imala slobodu kretanja. Poricala je da je prvooptuženi prisiljavao na seksualne odnose s klijentima.

Govoreći o događajima od 7. aprila 2007. godine, rekla je da je radila u "West Parku" od 6 posle podne do ponoći. Nije mogla da se seti da li su prvooptuženi ili drugooptuženi bili prisutni.

Tužilaštvo je uvrstilo u dokaze zapisnik o saslušanju svedoka koji je dat 23. novembra 2007. godine. Branioci nisu prisustvovali ovom ispitivanju. Zapisnik njenog svedočenja od 20. maja 2008. godine pred

¹ U njenom iskazu od 16. jula 2007 izjavila je da je u pitanju iznos od 200 evra. Kada je svedočila 20. maja 2008 rekla je da je iznos bio 150 evra.

² U njenom iskazu od 9. aprila 2007 rekla je da je stigla na Kosovo 30. marta 2007. U iskazu od 16. jula 2007 kao datum je navela 27. mart 2007. Kada je svedočila 20. maja 2008 izjavila je da je stigla 28. marta 2007.

sudom na prvom pretresu protiv okrivljenih takođe je uvršten u dokaze.

U saglasnosti s tužilaštvom i braniocima, njeno prethodno svedočenje uvršteno je u dokaze, shodno članu 368. Zakona o krivičnom postupku.

je opisala kako je stigla na Kosovo u februaru 2006. godine. Izjavila je da je nagovorila da dođe na Kosovo.

Kada je ispitivana 23. novembra 2007. godine, izjavila je

*"Došla sam na Kosovo s Veronikom Dragan i Aleksander Pitaqaj **nas** je čekao na aerodromu". Međutim, kada je svedočila 20. maja 2008. izjavila je "Došla sam u februaru 2006. Aleksander **me** čekao na aerodromu. Bio je sam. Mislim da je bio sam, ne sećam se tačno. Da, **sa** Aleksanderom na aerodromu bila je i Veronika."*

Iz njenog iskaza se čini da su je na aerodromu dočekali drugooptuženi i trećooptužena. Međutim, njeno svedočenje je u tom smislu pomalo nesigurno. Rekla je da je doputovala na Kosovo kartom koju je kupila 'svojim' novcem.

Izjavila je da je drugooptuženi zaposlio kao konobaricu. Izjavila je da je imala ugovor. Ugovor joj je poslan u Moldaviju faksom. Mesečna plata joj je bila 150 evra. Počela je da radi u "AS-u" jedan dan nakon dolaska. Izjavila je da je imala slobodu kretanja. Kada je ispitivana 23. novembra 2007, izjavila je

"Nismo se usuđivale da izlazimo bez dozvole Aleksandëra Pitaqija, nismo usopšte izlazile bez njegove dozvole, i to je bilo jednom nedeljno kada su sve devojke izlazile zajedno, nismo smele da se razdvojimo jedna od druge, uzele smo taksi da odemo u grad i sve vreme dok smo bile u gradu, bile smo pod nadzorom Aleksandëra Pitaqija. Stalno smo se plašile; vikao je na nas, ali nas nije tukao."

Izjavila je da je radila za drugooptuženog otprilike 6 meseci. Rekla je da je takođe izvodila "ples oko šipke". Izjavila je da su joj klijenti plaćali 20-30 evra za svaki ples. Procenila je da je zaradila 3.000 - 4.000 evra za šest meseci dok je radila za drugooptuženog.

Izjavila je da je zarađeni novac poslala preko Western Uniona svojoj porodici u Moldaviji. Kada je ispitivana 23. novembra 2007. godine, priznala je da je poslala 1.100 evra . Izjavila je da joj je novac poslan kao nadoknada za kupovinu avionske karte, a ostalih 100 evra je trebalo da da majci g-ice . Rekla je da je poslala još 600 evra Eleni Pislaru. Ovo je, kako je izjavila, bila pozajmica. Poslala je još 700 evra . Ovo je očito, takođe, bila pozajmica.

Porekla je da joj je drugooptuženi dao novac da pošalje u Moldaviju.

Porekla je da je drugooptuženi prisiljavao na seksualne odnose sa klijentima.

Tužilaštvo je uvrstilo u dokaze zapisnik saslušanja od 17. aprila 2007 i 10. maja 2007. godine. Branioci prvooptuženog i drugooptuženog bili su prisutni tokom oba ispitivanja i postavljali su pitanja svedoku. Ona je, takođe, dala iskaz policiji 8. aprila 2007. godine.

Nakon saglasnosti s tužilaštvom i braniocima, njeno prethodno svedočenje je uvršteno u dokaze, shodno članu 368. Zakona o krivičnom postupku.

U njenom iskazu od 8. aprila 2007. godine, izjavila je da je došla na Kosovo prvi put u februaru 2006. godine. Ostala je otprilike šest meseci pre nego što se vratila u Moldaviju.

Drugooptuženi je dočekaao na aerodromu u Prištini i odveo je u neki stan. Radila je za drugooptuženog u baru "AS" otprilike šest meseci. Izjavila je da nije od nje traženo tokom tog perioda da pruža seksualne usluge klijentima.

U svom iskazu od 8. aprila 2007. godine, govoreći o svom prvom putu na Kosovo, izjavila je sledeće

"...Uzela sam novac od svoje sestre, kupila sam kartu i došla na Kosovo s "

Sud zaključuje da je " " u stvari .

je svedočila 17. aprila 2006. da je u septembru

2006 opet razgovarala s _____ koja joj je predložila da se vrati na Kosovo da radi kao konobarica.

U njenim naknadnim ispitivanjima, 17. aprila i 10. maja 2007. godine, nije napravljena bitna razlika između prvog i drugog dolaska g-ice _____ na Kosovo.

Kada je tužilac pitao za kupovinu karte kojom je putovala iz Moldavije na Kosovo, govoreći o prvooptuženom, g-đica _____ je posvedočila:

"...Pozajmila sam novac od svoje sestre kako bih mu vratila novac"

Ona se vratila na Kosovo u oktobru 2006. U svom iskazu od 8. aprila 2007. godine, rekla je da su je prvooptuženi i drugooptuženi dočekali na aerodromu.³ Kada je svedočila 17. aprila i 10. maja 2007 rekla je da su je na aerodromu dočekali prvooptuženi i _____.

U svom iskazu od 8. aprila 2007, govoreći o svom drugom dolasku na Kosovo, rekla je da je u početku radila za drugooptuženog u "AS-u". Izjavila je

"Nakon nekoliko dana, Aleksander je promenio posao i vlasnik je postao Pal Pitaqi. Kafić je nazvan "West Park".

Počela je da radi za prvooptuženog u "West Parku" sledeći dan. Prvooptuženi je zaposlio kao konobaricu.

Pre njenog dolaska na Kosovo, ugovor je primila faksom. Plata je bila 150 evra mesečno. Uobičajeno radno vreme joj je bilo od 6 uveče do ponoći.

Odgavarajući na pitanje tužioca koje druge usluge su tražene od svedoka, ako ih je bilo, govoreći o prvooptuženom, g-đica _____ je posvedočila

"Rekao mi je ako ne pružaš druge usluge, bićeš poslana nazad. Konobarica je morala da pruža druge usluge koje je nudio vlasnik bara West Park"

...

³ Iskaz od 8. aprila 2007

"Rekao mi je: "Moraš da radiš ili ćeš u suprotnom biti vraćena"

Ona je posvedočila

"...Pal je išao i razgovarao sa različitim klijentima i nakon što bi se složio sa njima on bi mi rekao da se obučem i da odem sa njima"

U njenoj izjavi od 8. aprila 2007.godine ona je navela

"Pal je uvek birao mušterije..."

...

"Pal je uvek uzimao novac i ja mislim da je on uzimao 100 evra od jednog klijenta"

Ona je rekla da je dodatno isplaćivana da izvršava te usluge.

"Za svaki seksualni odnos koji budeš imala, Pal mi je rekao, ti ćeš dobiti 50 evra i ja ću dobiti 50 evra kao vlasnik bara"

Ona je posvedočila da je tokom vremena za koje je radila za prvooptuženog imala seksualne odnose sa otprilike 15 klijenata. Kada je bila na ispitivanju dana 17. Aprila 2007.godine, u vezi sa predhodnim periodom od 6 - 7 meseci ona je procenila da je bila sa 5 ili 6 klijenata.

U njenoj izjavi od 8. aprila 2007.godine

Tužilac: "Kada ste stigli na Kosovo da li ste znali da će Pal od vas zatražiti da budete uključeni u prostituciju?"

: "Ne, nisam znala pošto mi je on obećao da ću ja raditi kao konobarica..."

Kada je svedočila 17. aprila 2007.godine, ona je rekla

"Kada sam došla na Kosovo, vlasnik bara Pal Pitaqi me je pitao da li želim da, pored mog redovnog posla kao konobarica, radim i druge poslove - prostituciju, Ja

sam prihvatila taj predlog i počela sam da radim prostituciju pored mog redovnog posla kao konobarica."

U svom izveštaju od 17. januara 2006⁴.godine službenik Sali Shoshi je opisao da je policija ispitala devojke zaposlene u West Parku dana 23. januara 2007.godine. Medju tim zaposlenim ispitana je i . Ne postoji precizan zapis o tome šta je, doslovno, svaki zaposlenik rekao policiji. Medjutim, izveštaj navodi da su *"svi izjavili da nisu bili maltretirani ili naterani da vrše prostituciju od strane vlasnika ili neke druge osobe"*. Iz izveštaja službenika proizilazi da su isti zaposleni ponovo ispitani 12. februara 2007.godine kada su dali slične izjave.

Kada je upitana o slobodi kretanja, gdjica. je izjavila:

"Tokom njihovog slobodnog vremena kada su sedeli u svojim kućama, žrtve se nisu usudjivale da izadju bez predhodnog kontakiranja sa vlasnikom bara Palom Pitaqijem i bez dobijanja dozvole od njega"

Ona je kasnije okvalifikovala ovo govoreći da je to bilo zbog *"bezbednosnih razloga"*.

Prilikom odgovaranja na pitanje postavljeno od strane branioca gdjica. je rekla

"Bili smo slobodni; izlazili smo i pili smo kafu po restoranima"

Kada je svedočila 17. aprila 2007.godine, ona je rekla

"...tokom dana, odnosno, do 18:00 h, mi smo bili slobodni, mogli smo da šetamo kroz grad i niko nam nije branio da napustimo bar."

U vezi sa događajima od 7. Aprila 2007.godine gdjica. je rekla:

"...te noći je Pal došao k'nama i rekao nam je da se obučemo. Obukli smo se, uzeli naše jakne i on nam je rekao da sednemo u vozilo. Vozili smo prema hotelu"

⁴ Datum izveštaja treba biti 17. januar 2007.godine zato što je u vezi događaja koji su se desili u 2007.godini

Metropol u Djakovici.

Ovo se poklapa sa njenom izjavom od 8. aprila 2007.godine. U toj izjavi ona je navela da je prvooptuženi odneo nju i " " u Hotel Metropol.

Kada je tužilac pitao ko je razgovarao sa klijentima za stolom gdjica. je rekla

"Pal je bio taj koji je ušao i postigao sporazum. Aleksander je ušao, seo je i onda otišao, dok je Pal bio taj koji nas je odneo do hotela"

...

"Mi smo bili prvi koji smo stigli do ulaza hotela sa Palom. Onda je Pal ostao u vozilu, onda su klijenti došli i mi smo otišli sa njima gore"

Ona je posvedočila da nije videla prvooptuženog da je primio isplatu.

Gdjicu. je tužilac pitao da li je prvooptuženi ili drugooptuženi tražio od nje da izvršava bilo koje druge usluge. Odgovarajući gdjica. je rekla

"Da. Samo Pal. On je bio gazda".

Nju je tužilac pitao da li su oboje prvooptuženi i drugooptuženi bili prisutni kada je ona radila u baru. Odgovarajući, ona je rekla

"Da, oni su sedeli zajedno za stolom, ali je onda Pal otišao da razgovara sa klijentima"

U vezi sa drugooptuženim gdjica. je navela

"Ja poznajem Aleksandera Pitaqija, on je bio vlasnik kafe bara "As," takodje u Djakovici, Ja sam radila za njega 6 meseci. Nakon 6 meseci, tokom kojih sam konstantno radila za Aleksandera, ja sam prebačena kod Pala Pitaqija.

Dok sam radila kod Aleksandera, Ja nikada nisam izlazila sa klijentima."

Tužilaštvo je unelo u dokaze i zapisnik ispitivanja od 17. aprila 2007.godine i 10. maja 2007.godine. Branioci prvooptuženog o drugooptuženog su bili prisutni na oba ispitivanja i postavljali su pitanja svedocima. Ona je takodje dala izjavu u policiji dana 8. aprila 2007.godine.

Nakon sporazuma izmedju tužilaštva i branioca njen predhodni dokaz je prihvaćen u dokaze na osnovu člana 368 Zakona o krivičnom postupku.

Ona je posvedočila da je u januaru 2007.godine ona razgovarala sa _____ koja joj je predložila da radi kao konobarica za prvooptuženog.

Ona je rekla da pre nego što je stigla na Kosovo ona je dobila ugovor preko telefaksa. Uslovi ugovora su bili da će ona raditi kao konobarica i da će primati mesečnu platu od 150 evra. Ona je rekla da je prvooptuženi platio njenu avionsku kartu iz Moldavije do Kosova. U svojoj izjavi od 10. maja 2007.godine ona je navela da je stigla na Kosovo zajedno sa _____.

Otpužnica tvrdi da je 1. i 2. februara 2007.godine trećeoptuženi izvršio dva transfera u totalnoj sumi od 1200 evra. Tužilaštvo zasniva slučaj na tome što su ove sume transferisane "uoči leta _____ i _____ iz Moldavije ka Kosovu". Naime, na osnovu zapisa iz imigracione policije, _____ je ušla na Kosovo dana 16. januara 2007.godine. Kada je svedočila dana 10. maja 2007.godine _____ je navela da je ona došla na Kosovo u januaru 2007.godine. Šest meseci pre nego što je _____ došla na Kosovo trećeoptuženi je izvršio dva transfera⁵ preko Western Uniona za _____ u ukupnoj sumi od 350 evra.

Nakon njenog dolaska na Kosovo nju je na aerodromu sačekao prvooptuženi i nakon toga ona je odvezena u kuću u Djakovici. Ona je počela sa radom u "West Park" sledećeg dana. Ona je radila od 18:00 do ponoći.

Ona je posvedočila⁶ da nakon što je nedelju dana radila kao konobarica i plesačica počela sa obezbedjivanjem seksualnih usluga za klijente. Ona je rekla da je pružila seksualne usluge za otprilike 20 klijenata. Tokom njenog ispitivanja

⁵ 10. novembar 2006.godine i 8. januar 2007.godine.

⁶ Izvodi dokaza ovog svedoka su iz njenog ispitivanja na dan 10. maj 2007

dana 17. aprila 2007.godine ona je rekla da je imala odnos sa negde oko 10 ili 15 klijenata.

Prilikom odgovora na pitanje postavljeno od branioca gdjica. je rekla

"...da sam znala da ću raditi druge stvari osim da budem konobarica Ja ne bih došla na Kosovo."

Nju je pitao tužilac da li je ikada razgovarala sa klijentima. Odgovarajući, ona je rekla

"Mi nismo razgovarali sa klijentima zato što ne znamo albanski jezik i nije nam dozvoljeno. Uvek je Pal bio taj koji je razgovarao sa njima i kasnije nam je govorio da budemo spremni i da idemo sa njima."

Kada ih je tužilac pitao da li su oni svojevolumno bili uključeni u pružanje seksualnih usluga klijentima gdjica. je navela

"Uvek je bilo mimo naše volje. Bilo je obavezno ne zato što mi je vlasnik "West Park" Pal Pitaqi naredio, nego zato što bi rekao "ili idi da radiš ili se vrati u svoju zemlju". Takodje je bilo mimo moje volje zato što je ekonomska situacija ta koja me je [naterala] da se uključim u seksualne usluge".

Medjutim, kada je bilo ispitivanje dana 17. aprila 2007.godine gdjica. je izjavila

"Kada sam počela da radim kao konobarica, Pal me je pitao da li bih htela da, osim što radim kao konobarica, pružam takodje seksualne usluge zainteresovanim klijentima, i za te usluge mi je ponudio 50 procenata od sporazumne cene. Dobrovoljno sam prihvatila, zato što je to bilo u mom interesu."

U njenoj izjavi od 8. aprila 2007.godine ona je navela

"Pal je odabirao klijente svaki put"

Ona je posvedočila da nije nikada videla da je prvooptuženi uzimao novac od klijenata. Ipak, ona je navela da su se sporazumeli da će ona primiti 50% od novca koji će prvooptuženi primiti za seksualne usluge koje će ona pružiti. Ona je rekla da nije primila nikakav novac od

prvooptuženog.

Kada je bila na ispitivanju dana 17. aprila 2007.godine
gdjica. je navela

"Klijenti su uvek odabirani od strane Pala, on bi našao klijenta i pitao bi me "da li se slažeš da izadješ sa klijentom," i ja bih se složila, onda bi me Pal odvezao do hotela vozilom, i došao bi da me uzme ujutru."

17. aprila 2007.godine, odgovarajući na pitanje postavljeno od strane branioca ona je izjavila

"Bilo kada kad sam ja izlazila sa klijentima koji su bili odabrani od strane Pala ja sam uvek išla dobrovoljno, zato što je bio takav naš predhodni sporazum, nikada se nisam plašila Pala, zato što nisam imala razloga da budem zato što se Pal sa mnom i sa drugim devojkama uvek dobro ophodio."

Ona je rekla

"Meni i drugim devojkama je novac dat samo za cigarete i piće, dok nam je vlasnik obezbedjivao hranu".

Kada je ona svedočila 17. aprila 2007.godine ona je rekla

"Pre nego što sam počela da radim za Pala Pitaqaja ja sam mu dugovala 600 evra, za putne troškove od Moldavije do Kosova i kada sam počela da radim za njega ja sam postepeno isplaćivala taj dug i sada mi Pal duguje 395 evra"

Tužilaštvo je predložilo da udje u dokaz i "dnevnik
". Nažalost, taj dokument se nije mogao
naći ni u tužilaštvu ni u sudskim spisima.

U njenoj izjavi datoj 8. aprila 2007.godine, u vezi sa njenom slobodom kretanja, ona je izjavila

"Mogli smo da izadjemo u grad ali samo onda kad pitamo Pala i kada nam on dozvoli"

U vezi sa noći 7. aprila 2007.godine gdjica. je
posvedočila da su kako prvooptuženi tako i drugooptuženi
bili prisutni u "West Park"-u. Ona je rekla da je

prvooptuženi razgovarao sa klijentima. Ona je opisala kako je prvooptuženi ispratio nju i u Hotel Metropol.

17. aprila 2007.godine ona je posvedočila

"...dana 7.04.2007.godine, Pal nam je rekao da trebamo da idemo u hotel, zato što smo imali dva klijenta, i mi smo otišli vozilom u hotel "Metropol" u Djakovici. Mi smo odmah otišli prema sobama na spratu tog hotela."

Gdjica. je upitana u vezi drugooptuženog

Tužilac: "Da li je Aleksander Pitaqi ikada dolazio u bar?"

Gdjica. : " Da, povremeno"

Tužilac: "Da li ste vi videli ikada da Aleksander razgovara sa klijentima ili da uzima novac od njih, ili da tera konobarice da urade nešto?"

Gdjica. : "Ne, ja nikada nisam razgovarala sa njim. Mi bi smo samo pozdravili jedno drugog, on bi samo stojao tu ali ga ja nikada nisam videla da razgovara sa klijentima"

Tužilac: "Da li je razgovarao sa devojkama o vama?"

Gdjica. : "Ne, uvek kada je dolazio on bi razgovarao samo sa Palom. On je uvek pio nešto i uvek je za to piće plaćao"

Tužilaštvo je unelo o dokaze zapisnik sa ispitivanja održanog 2. maja 2007.godine od strane službenika i zapisnik svedočenja službenika na sudu dana 20. maja 2008.godine. Branioci prvooptuženog i drugooptuženog su bili prisutni na oba ispitivanja i postavljali su pitanja svedocima.

Službenik je svedočio na drugom sudjenju optuženima. Kada je on svedočio ispred ovog suda njegovo sećanje o događajima u aprilu 2007.godine je bilo nejasno. Ovo je bilo delimično zbog toga što je mnogo vremena proteklo, on je posvedočio da je od tada on učestvovao u mnogo sličnih

operacija⁷. Sud je prihvatio da je vreme neminovno moglo da umanji kvalitet njegovog iskaza. Nakon toga, njegovo uključivanje u druge, slične operacije bi moglo značajno uticati na to da on pomeša događaje koji su se desili tog dana sa onim iz naknadnih operacija. Službenik je ostao pri svom predhodnom svedočenju.

Kada se on pojavio ispred suda u maju 2008.godine on je odabrao da prosto prihvati dokaze koje je on dao u maju 2007.godine.

U vezi sa transkriptom ispitivanja od strane službenika dana 2. maja 2007.godine⁸, nikakva namera nije navedena na početku transkripta u vezi sa noći za koju je službenik svedočio. Ipak, sud uvidja da se to odnosi na događaje koji su se desili 7. aprila 2007.godine. Sud takodje uvidja da je službenik bio u društvu službenika . Oboje su bili u civilu kao deo tajnog zadatka.

Službenici su nosili prikrivenu audio i video opremu za snimanje. DVD zapisi koji su uradjeni tokom tajnog zadatka su stavljeni u dokazni material od strane tužilaštva.

Službenik je opisao da su oni ušli u "West Park" otprilike oko 22:40. Devojke su 'igrale na šipci'. Oni su pitali jednu od konobarica da li mogu da razgovaraju sa vlasnikom. Službenik je posvedočio da se drugooptuženi približio njihovom stolu i da je otpočeo razgovor sa njima. Službenik je naveo

"Aleksander nam je ponudio usluge, pitao nas je da li želimo da neka devojka bude sa nama u baru ili da li želimo seksualni odnos"

Kad je on svedočio ispred suda on je mislio da je bio on ili službenik koji je počeo razgovor u vezi sa devojka koje pružaju seksualne usluge. To je bilo u suprotnosti sa njegovim predhodnim svedočenjem. Ipak, sud uvidja da je njegovo ranije svedočenje više pouzdano zbog vremenskog razmaka od dana kada su se događaji u pitanju desili.

Službenik je izjavio da su oni zatražili seksualni odnos. U vezi sa drugooptuženim službenik je izjavio

⁷ On je rekao 10 – 15 od 2007.godine.

⁸ Pozivajući se na informacije ispitivanja od strane službenika dana 2. maja 2007.godine osim ako nije drugačije navedeno.

"...on je odgovorio da je to 100 evra za devojku od 24:00 do 08:00 sati..."

Tokom ispitivanja službenik je pitan da li bi on bio u stanju da prepozna drugooptuženog ukoliko mu se pokažu fotografije. Medjutim, nije jasno iz zapisnika da li su, naime, službeniku pokazane fotografije i da li je on identifikovao drugooptuženog.

Službenik je posvedočio da su oni dali drugooptuženom 200 evra - 100 evra za svaku devojku. On je rekao da je dao drugooptuženom dve novčanice od 50 evra dok je službenik dao drugooptuženom jednu novčanicu od 100 evra.

Službenik je posvedočio

"...Aleksander mu je naredio da odveze devojke vozilom u motel, on je uzeo devojke a mi smo ga pratili pozadi u našem vozilu".

Nejasno je na koga službenik misli kada navodi da je drugooptuženi naredio "njemu".

Ipak, DVD dokaz na kojeg se tužilaštvo oslanja takodje je prikazao i prvooptuženog. On se može videti u razgovoru sa drugooptuženim.

Službenik je opisao ulazak u hotel Metropol i naknadno plaćanje recepcionisti hotela 40 evra za dve sobe. Nije sporno da je osoba kojoj je službenik dao novac bila recepcionista hotela . Službenik je rekao da je osoba koja je dovezla devojke do hotela odmah otišla. Jasno je da on nije mislio na drugooptuženog.

U svojoj izjavi datoj 19. aprila 2007.godine je izjavio da je prvooptuženi bio osoba koju je on video da stoji ispred hotela kada su devojke i službenici i stigli, sugerišući da je prvooptuženi bio taj koji ih je dovezao do hotela.

Službenik je opisao da je prvooptuženi bio prisutan u "West Park"-u date noći. On je rekao da je prvooptuženi ušao i izašao iz bara i da je razgovarao sa klijentima.

Kada je on svedočio ispred ovog suda on je imao šturo sećanje na događaje nakon što su oni napustili "West

Park".

Kroz svoje svedočenje dato 2. maja 2007.godine službenik je opisao svoje pregovore sa drugooptuženim kao i da su oni dali drugooptuženom novac da bi platili za seksualne usluge.

Kada je on svEDOČIO ispred suda dana 20. maja 2008.godine službenik se pozvao na svoj početni razgovor sa drugooptuženim. Ipak, nakon toga je izjavio

"Verujem da se sećam osobe koja mi je dovezla te devojke, ta osoba je bila Pal, on je posredovao, ja sam dao novac Palu."

Samim tim, kada je svEDOČIO dana 20. maja 2008.godine službenik je bio siguran da je on pregovarao sa prvooptuženim kao i da je dao novac prvooptuženom. Ovo je u suprotnosti sa njegovim svedočenjem datim 2. maja 2007.godine.

Ipak, tokom trajanja sudjenja 20. maja 2008 službenik je pokazao na drugooptuženog i, na osnovu zapisnika, identifikovao je drugooptuženog kao osobu sa kojom je razgovarao u vezi seksualnih usluga koje se mogu pružiti od strane devojaka.

Nekako odmažući, pošto je identifikovao drugooptuženog kao osobu sa kojom je dogovarao seksualne usluge, zapisnik navodi

"Ja sam razgovarao sa Palom samo onda kada smo ga pozvali preko konobarice. Ja i Pal, mi smo razgovarali."

Jasno je da je službenik zamenio imena prvooptuženog i drugooptuženog.

Kada je on svEDOČIO ispred ovog suda on nije bio u stanju da identifikuje medju optuženim osobu sa kojom je pregovarao 7. Aprila 2007.godine. Sud smatra da to nije u potpunosti neočekivano imajući u obzir proteklo vreme i nebrojeno druge osobe sa kojima je svedok imao kontakte tokom vršenja svoje dužnosti.

Nakon gledanja DVD dokaza na kojima se tužilaštvo oslanja sud uvidja da je zaista drugooptuženi osoba sa kojom su

pokazane fotografije i da li je on identifikovao drugooptuženog.

Kada je on svedočio ispred ovog suda on nije bio u stanju da identifikuje medju optuženim osobu sa kojom je pregovarao 7. Aprila 2007.godine. Ponovo, sud smatra da to nije u potpunosti neočekivano imajući u obzir proteklo vreme i nebrojeno druge osobe sa kojima je svedok imao kontakte tokom vršenja svoje dužnosti.

Kada je on svedočio 2. Maja 2007.godine službenik je pitan u vezi sa njihovim razgovorom sa drugooptuženim. Odgovarajući službenik je izjavio

"Aleksander nas je pitao da li želimo poslugu za stolom ili želimo da imamo odnos"

Službenik je nastavio

"Vlasnik nas je obavestio da je za jednu konobaricu naknada 100 evra"

Službenik je izjavio da je on dao novac kada je izašao iz bara. Drugooptuženom je data jedna novčanica od 100 evra i dve novčanice od 50 evra za dve devojke. Bilo je jasno iz razgovora službenika sa drugooptuženim da će seksualne usluge biti pružene u drugom objektu. U vezi sa drugooptuženim službenik je izjavio

"...on nam je rekao, ja imam mog radnika i vi ćete ga pratiti do motela u kom on ode."

Službenik je pitan da li bi mogao da identifikuje osou koja je odvezla devojke u hotel Metropol date noći. Odgovarajući službenik je izjavio "Da, to je osoba koju ste mi rekli da pogledam". Nije jasno na koju osobu službenik misli. Medjutim, kasnije u svom svedočenju, službenik je naveo

"U hotelu u kojem smo ušli sa devojka iz vozila koje je bilo ispred nas, te devojke su bile sa Palom Pitaqijem"

Drugooptuženi je pozvao . On je rekao da poznaje drugooptuženog već 10 - 15 godina. On je bio vlasnik auto-škole "EDI". On je rekao da je u aprilu

2005.godine on kupio kamion Mercedes od drugooptuženog. Rekao je da je platio 5,000 evra u kešu.

Branilac drugooptuženog je stavio u dokaze originalno potpisani ali neovereni ugovor od 2. aprila 2005.godine, koji navodno dokazuje kupovinu od strane od drugooptuženog kamiona Mercedes Benz tip 817 motorno vozilo sa registracionim brojem 480 - KS - 597. Cena u ugovoru je bila 5,000 evra. Dokumentat o registraciji, uverenje o tehničkoj ispravnosti i uverenje o osiguranju u vezi datog vozila su takodje uneseni u dokaze.

Drugooptuženi je pozvao . On je rođjak drugooptuženog. On je rekao da je u 2005.godini kupio Audi A4 motorno vozilo od drugooptuženog. On je rekao da je platio 7,200 evra u kešu. On je rekao da je vozilo imao otprilike dve godine pre nego što ga je prodao. On se nije mogao setiti da li je vozilo bilo registrovano na njegovo ili na ime njegove žene.

Branilac drugooptuženog je stavio u dokaze originalno potpisan ali neoveren ugovor od 12. septembra 2005.godine, koji navodno dokazuje kupovinu od strane od drugooptuženog vozila Audi A4 sa registracionim brojem 409 - KS - 622. Cena u ugovoru je bila 7,200 evra.

Drugooptuženi je pozvao . On je rekao da poznaje drugooptuženog nekoliko godina. On je rekao da je 2003. godine on kupio Daimler Benz kamion od drugooptuženog. On je rekao da je platio u kešu. On se nije mogao setiti da li je platio 7,000 Nemačkih maraka ili 3,000 - 4,000 evra. Nikakav ugovor koji navodno dokazuje kupovinu datog vozila nije stavljen u dokaze. Uverenje o registraciji je stavljeno u dokaze potvrđujući da je , sin svedoka, trenutni registrovani korisnik datog vozila.

Nakon sporazuma medju stranama, branilac drugooptuženog je stavio u dokaze originalno potpisan ali neoveren ugovor od 22. februara 2006.godine, koji navodno dokazuje kupovinu od strane od drugooptuženog motornog vozila Nissan Patrol sa registracionim brojem 470 - KS - 016. Cena u ugovoru je bila 5,300 evra. G. je bio pozvan da se pojavi ispred suda. Medjutim, poziv mu nije uručen.

Prvooptuženi je ispitan 17. maja i 27. jula 2007.godine. On je svedočio dana 22. maja 2008.godine na svom prvom sudjenju. On je svedočio i 22. februara 2011.godine na njegovom drugom sudjenju.

Tokom njegovog ispitivanja u maju 2007¹¹ on je potvrdio da je on bio vlasnik "Dardania" i "West Park". Kada je ispitan dana 27. jula 2007.godine on je rekao da je "West Park" bio odeljenje Dardanije i da je osnovan 2006.godine.

Prvooptuženi, kao vlasnik "Dardania P", deklarirao je prihod za periode TM1/2005 i TM4/2005. Nikakav dokaz nije postavljen pred sud o bilo kojim naknadnim poreskim deklaracijama koje su uradjene.

Na osnovu registracionih dokumenata kompanije, glavna aktivnost Dardanije P je bila trgovina motornim vozilima, održavanje i popravka vozila. Njihova sekundarna aktivnost je bila trgovina delovima za vozila i alatima. Njihove ostale aktivnosti su bile restoran i noćni klub.

Porez je zadržan na izvoru od novembra 2005.godine do maja 2006.godine i penzije od decembra 2005.godine do januara 2006.godine.

Za period 03/2005 - 12/2005 deklarirani promet Dardanije P je bio 6,236 evra.

Nije bilo posebnih poreskih zapisa za "West Park".

Prvooptuženi je rekao da je zaposlio sedam devojaka u "West Park"-u. On je rekao da su to bile

" , , , , ()".

Kada je on svedočio dana 22. maja 2008.godine on je rekao da se nemože setiti imena svih devojaka koje su radile u baru ali je rekao da one mogu biti

"...Veronika, , , i
".

Sud uvidja da je " " ustvari .

¹¹ Pozivajući se na zapisnik ispitivanja od 17. maja 2007.godine ukoliko drugačije nije navedeno.

Prvooptuženi je posvedočio da su devojke bile iz Moldavije kao i da su radile za "Aleksander"¹². Prvooptuženi je pojasnio ovo govoreći

"Zvao se "AS", kompanija je bila "AS" ali to je isti bar, imenom je sada "West Park"."

Kada je on svedočio dana 22. februara 2011.godine prvooptuženi je naveo da su sredstva i osoblje "AS"-a premeštena u "West Park" i "West Park" je naknadno relociran u selo Lug Bunar.

Prvooptuženi je izjavio da je ugovorena mesečna isplata za svaku devojku bila 150 evra. On je rekao da su devojke takodje uzimale procenat novca od pića koje su konzumirale sa klijentima dok su ih zabavljale.

Kada je on svedočio dana 22. februara 2011.godine prvooptuženi je naveo da su sve devojke imale ugovore o zaposlenju. On je rekao da su sve devojke držale kod sebe njihove originalne identifikacione dokumente i da su imale slobodu kretanja. On je rekao da su njihove mesečne plate isplaćivane regularno.

Prilikom odgovora na pitanje u vezi sa putnim aranžmanima svake devojke, prvooptuženi je rekao

"Ja sam im poslao novac za kartu, svima koje su došle u moj bar, preko Western Union-a i karte u bile za u oba smeru"

Kada je on svedočio 22. maja 2008.godine, u vezi sa prvooptuženi je izjavio

"...Poslao sam joj novac da bi ona mogla doći na Kosovo. Ja sam joj poslao otprilike 600 evra i to za povratnu kartu...Rekao sam da kada dodje na Kosovo da će mi, radeći za mene, postepeno vratiti taj novac. Ja nisam obavezao ili je naterao da izadje sa nekim klijentom"

Kada je on svedočio 22. maja 2008.godine prvooptuženi je negirao da je zatražio od trećeoptuženog da pošalje novac u njegovo ime.

¹² Sud uvidja da je "Aleksander" ustvari drugooptuženi.

U vezi sa drugooptuženim, prvooptuženi je posvedočio da je drugooptuženi često dolazio u "West Park" zato što je njegova devojka, trećeoptužena, radila tu. On je negirao da je drugooptuženi imalo bilo kakav finansijski interes u "West Park"-u.

U vezi sa događajima od 7. aprila 2007.godine on je rekao da je otvorio bar u 18:00h i da je nakon toga otišao. On je rekao da je njegova majka bila bolesna. On je rekao da je ostavio devojke bez nadzora. On je rekao da se vratio u bar u 22:00h. Kada je on svedočio dana 22. februara 2011.godine on je rekao da se vratio u bar nakon 23:00h.

On je rekao da kada se vratio u bar drugooptuženi i trećeoptužena su sedeli zajedno.

Kada je svedočio dana 17. maja 2007.godine prvooptuženi je rekao da su ga nakon posla dve devojke "molile" da ih odveze do hotela Metropol. On ih je odvezao do hotela, izašao iz vozila i ispratio je dve devojke do ulaza u hotel. On je dao isti iskaz i 22. maja 2008.godine. Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine on je rekao da su dve devojke koje je on odneo u hotel bile i . Medjutim, njegovo svedočenje ispred ovog suda je bilo u suprotnosti sa njegovim predhodnim svedočenjem. Kada je on svedočio ranije on je rekao da nije ušao na parking hotela. On je rekao da se zaustavio na ulici i da su dve devojke izašle. On je rekao da nije izašao iz vozila.

Prvooptuženi je negirao da je ikada pitao devojke da li bi one želele da imaju seksualne odnose sa klijentima. On je objasnio da su devojke imale slobodu da biraju kako će biti obučene, da li će igrati za klijente i imale su slobodu kretanja.

Drugooptuženi je ispitan 17. Maja i 27. jula 2007.godine. On je svedočio 23. maja 2008.godine na njegovom prvom sudjenju¹³. On je svedočio ispred ovog suda dana 22. februara 2011.godine.

Drugooptuženi je naveo da je on bio vlasnik "AS"-a. On je rekao da je upravljao barom 5 - 6 meseci. On je rekao da se

¹³ Pozivajući se na zapisnik ispitivanja od 17. maja 2007.godine ukoliko drugačije nije navedeno.

seća da je zaposlio 5 devojaka.

Kada je on svedočio dana 22. februara 2011.godine drugooptuženi je rekao da je on imao nezgodu dana 13. marta 2006.godine. On je rekao da od tog dana pa do dana kada je "AS" prestao sa radom krajem 2006.godine bar upravljao njegov prijatelj koji se zove " ". Činilo se da nije siguran kako se prezivao. On je rekao da misli da je . Nekako je iznenadjujuće da je drugooptuženi poverio upravljanje njegovog posla nekome za čije ime on nije bio siguran.

Branilac drugooptuženog je stavio u dokaze Otpusnu listu izdatu od strane ortopedske klinike u Prištini kojom se potvrđuje da je drugooptuženi bio hospitalizovan tamo tokom perioda 13 - 17 mart 2006.godine nakon putne saobraćajne nezgode koja se desila 13. marta 2006.godine kada je, najverovatnije, drugooptuženi pretrpeo povrede ledja.

Drugooptuženi je posvedočio dana 22. februara 2011.godine da je tokom 2000/2001 godine on upravljao poslom prodavanja vozila. On je rekao da prodavao između 5 i 10 vozila godišnje. On je mislio da je njegov profit na svakom vozilu bio u opsegu od 200 - 800 evra. On je rekao da posao nije bio registrovan zbog poreza.

Osim prodavanja vozila, on je takodje prodavao voće i povrće na lokalnoj pijaci. Taj posao takodje nije bio registrovan zbog poreza.

Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine on je rekao da je njegov prihod u 2006.godine dolazio od "AS"-a, prodaje vozila i od tezge na pijaci. U 2007.godini, njegov prihod je bio samo od prodaje vozila i od tezge na pijaci.

Drugooptuženi, kao vlasnik bara "AS" je prijavio prihode za periode TM4¹⁴/2005 i TM1/2006.godine. Porez je održan na izvoru od novembra 2005.godine do maja 2006.godine i penzije¹⁵ od decembra 2005.godine do januara 2006.godine. Nikakav dokaz nije postavljen pred sud o bilo kojim naknadnim poreskim deklaracijama koje su uradjene.

Na osnovu registracije kompanije glavna aktivnost AS-a je

¹⁴ Tromesečni period/kvartal

¹⁵ Najverovatnije penzioni fondovi

bila "restoran". Njegova druga aktivnost je bila "hoteli i moteli bez restorana". Ostale aktivnosti su bile "hoteli i moteli sa restoranom".

Za period 03/2006 on je objavio da je promet "AS"-a bio 1,132 evra.

Kada je on svedočio 17. maja 2007.godine, u vezi sa "AS"-om on je rekao da je zaposlio " " i " ". Prvooptuženi je posvedočio da

"...Ja sam platio putne karte"

Medjutim, kada je svedočio dana 23. maja 2008.godine on je rekao

"...Sećam se da je prezime bilo ...Oni su sami platili njihovo putovanje. Neznam kako su to oni sebi priuštili."

To je bilo u suprotnosti sa njegovim predhodnim svedočenjem.

Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine on se nije mogao setiti da li je on platio avionske karte.

23. maja 2008.godine on je dalje izjavio

"Ja nisam poslao nikakv novac tim dvema devojkama u Moldaviji. Te devojke su radile za drugu kompaniju na Kosovu, ja sam otišao tamo, popio sam nekoliko pica i stupio sam u kontakt sa njima. Ove devojke su bile Veronika Dragan i ne cećam se "

U vezi sa događajima od 7. aprila 2007.godine on je posvedočio

"Ja sam stigao u bar negde oko 21:30h, kada sam ušao u bar Pal je sedeo i ja sam ga samo pozdravio"

To je u suprotnosti sa svedočenjem prvooptuženog. Kad je on svedočio 17. maja 2008.godine prvooptuženi je rekao da se nije vraćao u bar sve do 22:00h i da je nakon njegovog dolaska on video drugooptuženog i trećooptuženu da sede zajedno. Kada je prvooptuženi svedočio 22. februara 2011.godine on je rekao da se nije vratio u "West Park" sve do 23:00h. On je rekao da su drugooptuženi i trećooptužena

bili u baru.

Drugooptuženi je posvedočio dana 17. maja 2007.godine da je on izašao iz bara sa trećeoptuženom u 22:00h.

Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine on je rekao da se stigao u "West Park" otprilike u 21:15h. On je rekao da je razgovarao sa trećeoptuženom govoreći joj da neće izaći sa njom. On je rekao da joj je rekao "zbogom" i da je izašao. Odgovarajući na pitanje koliko je dugo ostao u "West Park"-u on je rekao "onoliko dugo koliko je potrebno da se popije flaša vode". Medjutim, to je bilo u suprotnosti sa svedočenjem prvooptuženog koji je rekao da je drugooptuženi bio u "West Park"-u kad se on vratio u 23:00h.

Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine drugooptuženi je negirao da je razgovarao sa bilo kojim klijentom u "West Park"-u te noći. To je bila laž. On se jasno može videti na tajnom video zapisu kako razgovara sa službenicima na tajnom zadatku.

Kada je on svedočio 17. maja 2008.godine drugooptuženi je negirao da je on razgovarao sa službenicima i u vezi sa provizijom za devojke za seksualne usluge.

Kada je on svedočio 23. maja 2008.godine drugooptuženi je negirao da su devojke koje su radile za njega imale ograničenja u njihovom slobodnom kretanju.

Kada je on svedočio 23. maja 2008.godine drugooptuženi je priznao da je on poslao novac različitim osobama u Moldaviji. Kao odgovor na pitanje postavljeno od njegovog branioca on je rekao da su on i trećeoptužena planirali da žive zajedno u Moldaviji.

Branilac drugooptuženog je stavio u dokaze dokumenat Western Uniona od 22. novembra 2006.godine u vezi sa transferom novca za drugooptuženog u sumi od 5000 evra.

Tužilaštvo je stavilo u dokaze izvod iz računa drugooptuženog u Kasabanci. Tokom perioda decembar 2006 - april 2007 ukupna aktivnost na tom računu je bila oko 38,000 evra. Tri glavna depozita su uradjena: 15,000 evra u decembru 2006.godine; 10,000 evra u martu 2007.godine i 13,000 evra u aprilu 2007.godine.

U vezi sa depozitom od 15,000 evra u decembru 2006.godine objašnjenje u izjavi Kasabanke stoji da je to "depozit za kupovinu kuće i zemlje- Aleksander Pitaqi".

U vezi sa depozitom od 10,000 evra u martu 2007. objašnjenje u izjavi Kasabanke stoji da je to "Depozit Aleksander Pitaqi". Kada je on svedočio 22. februara 2011.godine on je rekao da je novac pripadao njegovoj majci.

U vezi sa depozitom od 13,000 evra u aprilu 2007.godine objašnjenje u izjavi Kasabanke stoji da je to "Depozit advokata () za Aleksandera Pitaqija za transakciju kuće i zemlje".

U vezi sa svojim računom u Kasabanci drugooptuženi je posvedočio 23. maja 2008.godine da je on primio preko Western Uniona sumu od 5000 evra od njegovog zeta. Izveštaj finansijske unije je u vezi sa transferom od 5000 evra od pošiljaoca iz Nemačke u novembru 2006.godine.

Bilo je pet glavnih podizanja sa računa: 15.000 eura 6. decembra 2006. godine; 1.000 eura 28 marta 2007. godine; 1.000 eura 30 marta 2007. godine; 1.000 eura 31 marta 2007. godine i 20.000 eura 30 aprila 2007. godine.

U vezi podizanja 15.000 eura 6. decembra 2006. godine u komentaru izvoda Kasabank stoji: "prenos sredstava na ime transakcije za nekretnine: prodavac , kupac Aleksandar Pitaqi, opština Đakovica, ul. M. ".

U vezi podizanja 1.000 eura 28. marta 2007. godine u komentaru izvoda Kasabank stoji: "Podigao Aleksandar Pitaqi".

U vezi podizanja 1.000 eura 30. marta 2007. godine u komentaru izvoda Kasabank stoji: "Podigao Aleksandar Pitaqi".

U vezi podizanja 1.000 eura 31. marta 2007. godine u komentaru izvoda Kasabank stoji: "Podigao Aleksandar Pitaqi".

U vezi podizanja 20.000 eura 30. aprila 2007. godine u komentaru izvoda Kasabank stoji: "Prenos sredstava na ime transakcije za nekretninu, parcelu br. 1247/1, kuća i

dvorište površine 0.01045 ha, opština Đakovica.”

Kada je svedočio 22. februara 2011. godine on je rekao da je primio dodatnu sumu u gotovini od svog šuraka iz Nemačke. On je rekao da je deo novca poslat preko njegove majke. On nije mogao da se seti iznosa koje je primio.

U optužnici se posebno navodi da je u periodu 30. januar 2007. godine - 3. april 2007. godine, trećeoptužena prebacila preko Western Union-a različitim primaocima u Moldaviji sredstva koja je primila od drugooptuženog. Dokazi na koje se oslanjalo tužilaštvo pokazali su da je, kod svake uplate drugooptuženi slao SMS sa brojem transakcije i, u nekim slučajevima, iznosom uplate.

Kada je svedočio 22. februara 2011. godine, drugooptuženi je izjavio da je četvrtooptuženoj dao oko 3.000 eura da u njegovo ime prebaci u Moldaviju.

Prema evidenciji Finansijske unije, u periodu februar - novembar 2006. godine, drugooptuženi je lično prebacio preko Western Union-a ukupan iznos od 4.800 eura u Moldaviju. Od te sume 4.750 eura je poslato trećeoptuženoj.

Kada je svedočio 22. februara 2011. godine, drugooptuženi je rekao da su on i trećeoptužena planirali da kupe stan u Moldaviji. On je rekao da do sada novac nije uložen u imovinu u Moldaviji.

Trećeoptužena je dala izjavu policiji 3. maja 2007. godine i kasniju izjavu 11. septembra 2007. godine. Nju je ispitivao specijalni tužilac 1. oktobra 2007. godine¹⁶. Ona je svedočila 23. maja 2008. godine na svom prvom pretresu¹⁷. Svedočila je pred ovim sudom 22. februara 2011. godine.

U periodu od 20. septembra 2005. godine - 20. marta 2006. godine, ona je radila za kao konobarica u "A&A". Njena mesečna plata je bila 150 eura. Ona je po ugovoru imala pravo na 20% preko plate za prekovremeni rad

¹⁶ Odnosi se na zapisnik sa ispitivanja od 1. oktobra 2007. godine, sem kada nije izričito navedeno drugačije

¹⁷ Odnosi se na zapisnik sa ispitivanja od 17. maja 2007. godine, sem kada nije izričito navedeno drugačije

Ona je 23. maja 2008. godine posvedočila da je uz svoju mesečnu platu dobijala i novac od "vlasnika kafića" kao i oko 60 eura na večer od bakšiša mušterija. Ona je ranije posvedočila da je mogla da zaradi 60 - 100 eura dnevno. Kada je svedočila 22. februara 2011. godine ona je rekla da je dobijala 60 - 70 eura na večer. Ona je rekla da nije plesala za mušterije.

Ona je posvedočila da je bila u vezi sa drugooptuženim i da su nameravali da "zajednički ulože".

Transferi Western Union-a pokazuju da je u periodu septembar - decembar 2005. godine trećeoptuženi prebacio ukupan iznos od 1.130 eura različitim primaocima u Moldaviji. Prema evidenciji Finansijske unije, u periodu januar 2006. godine - mart 2007. godine trećeoptužena je prebacila ukupan iznos od 19.629 eura u Moldaviju.

U periodu februar - novembar 2006. godine trećeoptužena je od drugooptuženog transferom novca primila iznos od 4.750 eura

U periodu maj - septembar 2006. godine trećeoptužena je od četvrtooptužene primila u Moldaviji iznos od 3.700 eura.

U periodu maj - septembar 2006. godine trećeoptužena je u Moldaviji primila gotovinske uplate u iznosu od 4.000 eura od

Trećeoptužena je upitana o transferima novca koji je prebacila primaocima u Moldaviji i o novcu koji je primila. Ona je dala različita objašnjenja o tome čemu je novac bio namenjen. Ona se takođe osvrnula na novac za koji kaže da je primila od drugooptuženog. Ona je posvedočila: *"Imala sam i platu i momka koji mi je pomagao"*.

Kada je svedočila 22. februara 2011. godine, pitali su je o poreklu novca koji je primila od drugooptuženog. U svom odgovoru ona je rekla da je on radio na pijaci. Ona je takođe rekla da je on ostvarivao prihod od prodaje automobila.

Branilac trećeoptužene je priložio kao dokaz prevod izvoda iz izveštaja Savetodavnog medicinskog veća Javne medicinske i sanitarne ustanove Centra za porodične lekare Republike

Moldavije od 19. februara 2009. godine koji potvrđuje da majka trećeoptužene ima dijagnozu hronični hepatitis. Trećeoptužena se oslanjala na drugi izveštaj od 22. februara 2011. godine. Trećeoptužena se branila time da je novac prebačen u Moldaviju bio namenjen za bolničko lečenje njene majke.

Specijalni tužilac je ispitao **četvrtooptuženu** 25. oktobra 2007¹⁸. godine. Ona je svedočila 23. maja 2008. godine na svom prvom pretresu¹⁹. Ona je svedočila pred ovim sudom 22. februara 2011. godine.

Četvrtooptužena je posvedočila da je došla na Kosovo 4. februara 2006. godine. Ona je rekla da su je na aerodromu dočekali drugooptuženi i trećeoptužena. Ona je posvedočila da je od prijatelja pozajmila novac da plati putne troškove.

Ona je rekla da je radila kao konobarica i plesačica u baru "AS" drugooptuženog sa još četiri devojke. Ona je rekla da je primila ugovor u Moldaviji putem faksa. Ona je rekla da joj je mesečna plata bila 150 eura. Ona je rekla da je dobijala bakšiš od mušterija. Ona je rekla da je mogla da zaradi 30 - 40 eura na večer. Ona je radila u "AS-u" 6-7 meseci.

U periodu 8. septembar 2006. godine - 8. mart 2007. godine ona je radila za prvooptuženog kao plesačica u "West Park-u". Njena mesečna plata je bila 150 eura. Ona je po ugovoru imala pravo na 20% preko plate za prekovremeni rad i rad vikendima.

Četvrtooptužena je objasnila da je njena odluka da radi na Kosovu bila ekonomske prirode. Ona je rekla da konobarice na Kosovu zarađuju više nego konobarice u Moldaviji. Ona je rekla da je prebacila novac sa Kosova preko Western Union-a svojoj sestri u Moldaviji. Ona je rekla da se njena sestra brinula o njenoj ćerci. Ona je dalje izjavila da je novac koji je poslat trećeoptuženoj bio namenjen njenoj sestri ili njenom ocu. Neki transferi su takođe bili namenjeni

¹⁸ Odnosi se na zapisnik sa ispitivanja od 25. oktobra 2007. godine, sem kada nije izričito navedeno drugačije

¹⁹ Odnosi se na zapisnik sa ispitivanja od 17. maja 2007. godine, sem kada nije izričito navedeno drugačije

njenom bratu. Ona je rekla da joj je momak dao nešto novca.

U periodu februar 2006. godine - januar 2007. godine, četvrtoptužena je preko Western Union-a prebacila raznim primaocima ukupan iznos od 6.320 eura.

U periodu jun 2006. godine - februar 2007. godine četvrtoptužena je u Moldaviji primila gotovinske uplate u iznosu od 1.100 eura od trećeoptužene.

U periodu mart - maj 2007. godine četvrtoptužena je u Moldaviji primila gotovinske uplate od u iznosu od 880 eura.

U martu 2007. godine četvrtoptužena je u Moldaviji primila gotovinsku uplatu od u iznosu od 650 eura.

Četvrtoptuženu su pitali o uplati od 650 eura iz juna 2006. godine koju je izvršila trećeoptužena. Ona je rekla da je ovo bilo da plati putne troškove. Rekla je da je to bila pozajmica.

Kao i trećeoptužena, četvrtoptužena je dala različita objašnjenja o tome čemu je bio namenjen novac. Četvrtoptužena je vršila transfere novca u Moldaviju u periodu april - oktobar 2006. godine. Ona je počela da radi u West Park-u 8. septembra 2006. godine ili otprilike u to vreme.

Ona je posvedočila da je radila kao plesačica u West Park-u 5-6 meseci. Ona je rekla da je prvooptuženi bio vlasnik bara. Ona je rekla da je drugooptuženi često posećivao West Park. Rekla je da on nije tamo radio.

Ona je negirala da je bila prisiljena da mušterijama pruža seksualne usluge. Rekla je da je držala svoj pasoš kod sebe i da je imala slobodu kretanja. Ona je ovo okarakterisala rekavši da bi obično poslala SMS drugooptuženom kada bi izlazila.

C. Procena dokaza

i. Činjenični nalaz

Sud smatra da je u svim značajnim trenucima prvooptuženi bio prijavljen kao vlasnik West Park-a. West Park je bio poslovni naziv preduzeća Dardania P Sh.p.k. koje je

osnovano 13. oktobra 2004. godine i registrovano 9. novembra 2004. godine. Poslovna adresa je bila Pashko Vasa broj 47, Đakovica²⁰.

Sud smatra da je u svim značajnim trenucima drugooptuženi bio registrovan kao vlasnik AS-a, Poslovni naziv je bio Ndermarrje Hotelere AS. Datum osnivanja i registracije je bio 2. novembar 2005. godine. Prijavljena adresa je bila M , Đakovica²¹. AS je prestao da posluje krajem 2006. godine a njegovo osoblje je premešteno u West Park.

Sud smatra da je u februaru 2007. godine, ili otprilike u to vreme, West Park preseljen iz Đakovice u selo Lug Bunar na lokaciju koja je 350 metara od osnovne škole Ahmet Rustemi.

Sud smatra da je ušla na Kosovo 13. oktobra 2006. godine i imala je dozvolu za boravak do 4. maja 2007. godine;

je došla na Kosovo 16. januara 2007. godine i imala je dozvolu za boravak do 11. januara 2008. godine.

Nije bilo sporno da je u svim važnim trenucima broj mobilnog telefona drugooptuženog bio 044 .

Nijedna od oštećenih strana nije imala manje od 18 godina.

ii. Pravna kvalifikacija svake tačke optužnice i procen jivanje dokaza

Tačka 1 - Krivično delo trgovine ljudima uz otežavajuće okolnosti u saizvršilaštvu prema članu 139 (1) i (3) i 23 Krivičnog zakona Kosova.

Protiv prvooptuženog, drugooptuženog, trećeoptužene i četvrtooptužene.

Prema članu 139 PKZK termin "trgovina ljudima" znači vrbovanje, prevoženje, prebacivanje, skrivanje ili prihvatanje lica, pretnjom ili upotrebom sile ili drugim oblicima prinude, otmicom, prevarom, obmanom, zloupotrebom

²⁰ Potvrda o registraciji broj 70204332 od 9. novembra 2004. godine;

²¹ Potvrda o registraciji broj 70313657 od 2. novembra 2005. godine

moći ili položaja ugroženosti, ili davanje ili primanje novca da bi se postigla saglasnost lica nad kojim kontrolu ima drugo lice, u svrhu eksploatacije.

Termin "eksploatacija" koji je upotrebljen u podstavu 1 ovog stava uključuje, ali se ne ograničava na, eksploataciju prostitucije drugih ili druge vidove seksualne eksploatacije, prisilni rad ili usluge, ropstvo ili odnos sličan ropstvu, sužanjstvo ili uklanjanje organa.

Član 139 (3) predviđa da će se onaj ko organizuje grupu lica radi vršenja krivičnog dela kazniti novčanom kaznom od do 500.000 eura i kaznom zatvora od sedam do dvadeset godina. Nije data definicija "grupe". Član 109 KZK se odnosi na grupu kao grupu koja se sastoji od "više od dva lica".

Pristanak žrtve kod trgovine ljudima na nameravanu eksploataciju je, u većini slučajeva, irelevantan.

Na osnovu člana 23, kada dva ili više lica zajedno vrše krivično delo učešćem u izvršenju krivičnog dela ili kroz značajan doprinos njegovom izvršenju na bilo koji drugi način, svaki od njih se smatra odgovornim i kazniće se kaznom propisanom za to krivično delo.

1. Prvooptuženi

je svedočila da ju je nagovorila da radi na Kosovu. Ona je rekla je bila ta koja joj je pročitala uslove ugovora. Nju su na aerodromu Pristina sačekali prvooptuženi i trećeoptužena. Ona je rekla da je putovala na Kosovo sa kartom koju je kupila "sopstvenim" novcem. Ona je rekla da je po dolasku na Kosovo potpisala ugovor sa prvooptuženim.

Ona je rekla da je bila zaposlena kao konobarica u West Park-u. Rekla je da je tamo radila oko nedelju dana. Rekla je da je imala slobodu kretanja. Ona je negirala da je bila prisiljena od strane prvooptuženog na seksualni odnos sa klijentima. Nema dokaza o seksualnoj ili bilo kojoj drugoj eksploataciji od strane prvooptuženog i drugih optuženih.

je svedočila da ju je nagovorila da radi na Kosovu kao konobarica. Ona je u dva navrata radila na Kosovu.

Izgleda da je prvi put putovala na Kosovo sa i na aerodromu ih je dočekaao drugooptuženi. Ona je rekla da je od svoje sestre pozajmila novac za kupovinu karte. Radila je oko šest meseci kao konobarica u AS-u za drugooptuženog. Ona je negirala da se u tom periodu od nje zahtevalo da pruža seksualne usluge mušterijama.

Vratila na Kosovo oktobra 2006. godine. Ona je u početku radila za drugooptuženog u AS-u. Ona je izjavila:

"Posle nekoliko dana Aleksandar je promenio poslovanje i vlasnik je postao Pal Pitaqi. Kafe bar se zvao "West Park".

Zaista, kada je svedočio 22. februara 2011. godine prvooptuženi je izjavio:

"Naziv je bio "AS", firma je bila AS ali to je isti bar, odnosno sada je West Park".

Sledećeg dana ona je počela da radi u West Park-u. Bila je zaposlena kao konobarica.

U odgovoru na pitanje koje je postavio tužilac o tome koje usluge su zahtevane od nje da ih pruža, ako ih je uopšte bilo, odnoseći se na prvooptuženog, gđica je posvedočila:

"On mi je rekao da ako ne pružam druge usluge, mogu da se vratim kući. Konobarica je morala da pruža druge usluge koje nudi vlasnik kafića West Park".

...

"Rekao mi je: "Moraš da radiš, inače ćeš biti otpuštena".²²

Ona je svedočila

"...Pal bi išao i razgovarao sa raznim mušterijama sedeći za njihovim stolom i nakon dogovora sa njima

²² Izjava data u tužilaštvo 10 Maja 2007godine, strana 3, verzije na Engleskom

rekao bi mi da se obučem i da pođem sa njima"²³

Ona je rekla da je bila dodatno plaćena za pružanje ovih usluga.

"Za svaki seksualni odnos koji imaš, Pal mi je rekao, dobićeš 50 eura a ja ću dobiti 50 eura kao vlasnik bara"

Kada je svedočila 17. aprila 2007. godine, rekla je:

"Kada sam stigla na Kosovo, vlasnik bara, Pal Pitaqi me je upitao da li bih uz redovan posao konobarice radila i druge poslove - prostituciju. Ja sam prihvatila taj predlog i tako sam uz posao konobarice počela da se bavim i prostitucijom".

U svojoj izjavi 8. aprila 2007. godine

Tužilac: *"Kada ste stigli na Kosovo jeste li znali da će vas Pal pitati da se bavite prostitucijom?"*

: "Ne, nisam znala jer mi je obećao da ću raditi kao konobarica..."

Ona je posvedočila da je imala seksualne odnose sa oko 15 mušterija u West Park-u.

Policija je 23. januara 2007. godine i 12. februara 2007. godine ispitivala devojke zaposlene u West Park-u. Izgleda da su ispitivanja obavljena u prostorijama West Park-a. Obzirom na tu činjenicu nije potpuno iznenađujuće što svedoci nisu bili baš iskreni.

10. maja 2007. godine upitana o svojoj slobodi kretanja, gđica je posvedočila:

"U slobodno vreme dok su bile kod kuće, žrtve se nisu usuđivale da izađu a da se ne jave vlasniku bara, Pal Pitaqiju, i bez njegove dozvole".

Ona je kasnije to okvalifikovala rekavši da je to bilo iz *"bezbednosnih razloga"*.

²³ Izjava data u tužilaštvo 10 Maja 2007 godine, strana 5, verzije na Engleskom

Na pitanje koje je postavio branilac gđica je posvedočila:

"Bile smo slobodne; išle bismo na kafu u restorane".

Kada je saslušana 17. aprila 2007. godine gđica je izjavila:

"...preko dana, što će reći, do 18:00 časova, bile smo slobodne, mogle smo da se šetamo po gradu i niko nam nije branio da napustimo bar".

Govoreći o događajima 7. aprila 2007. godine gđica je posvedočila:

"...te noći je Pal došao kod nas u bar i rekao nam da se obučemo. Obukle smo se, uzele jakne i on nam je rekao da sednemo u automobil. Odvezli smo se ka hotelu Metropol u Đakovici.

Upitana od strane tužioca ko je razgovarao sa mušterijama za stolom, gđica je posvedočila:

"Pal je bio taj koji je ušao i postigao dogovor. Aleksandar je ušao, seo a zatim otišao, dok je Pal bio taj koji nas je odveo u hotel".

...

"Mi smo bile prve koje su stigle do ulaza hotela sa Palom. Pal je nakon toga ostao u automobilu a posle toga su stigle mušterije i mi smo se sa njima popeli na sprat".

Ona je svedočila da nije videla kako prvooptuženi prima bilo kakvu isplatu.

Tužilac je upitao gđicu da li je prvooptuženi ili drugooptuženi tražio od nje da pruža neke druge usluge. U svom odgovoru gđica je posvedočila

"Da. Samo Pal. On je bio šef".

Sud smatra da je odluku da radi na Kosovu gđica donela iz finansijskih razloga. Ona je bila ekonomski ugrožena i

zavisila je od drugooptuženog za koga je u početku radila. U svetlu evidencije Western Union-a i Finansijske unije izgleda da je novac slala svojoj porodici u Moldaviju. Kada je AS zatvoren, ona je i dalje bila ekonomski ugrožena i sada je zavisila od prvooptuženog.

Prvooptuženi je bio u nadmoćnom položaju i imao je autoritet nad , a on je tu moć zloupotrebio i eksploatisao je kako bi ona pružala seksualne usluge njegovim mušterijama.

Nebitan je pristanak žrtve kod trgovine ljudima i nameravane eksploatacije. U svakom slučaju, pristanak nije stvarni pristanak, jer je gđica bila ekonomski ugrožena. Da nije dala svoj pristana, ne bi imala nikakav izbor sem da se vrati u Moldaviju.

Sud smatra da je bila zaposlena kod drugooptuženog kao konobarica. Ovom sudu nisu predstavljeni nikakvi dokazi da je tokom njenog zaposlenja u AS-u drugooptuženi zahtevao od nje da pruža seksualne usluge. Kada je AS prestao da posluje je otišla da radi za prvooptuženog. Prvooptuženi je bio u nadmoćnom položaju nad i on je zloupotrebio tu moć kako bi iskoristio koja je finansijski zavisila od njega i eksploatisao je radi svoje lične materijalne koristi.

je posvedočila da je u januaru 2007. godine razgovarala sa koja joj je predložila da radi kao konobarica za prvooptuženog.

Ona je rekla da je pre dolaska na Kosovo dobila ugovor preko faksa. Uslovi ugovora su bili da, između ostalog, radi kao konobarica i prima mesečnu platu od 150 eura.

Po dolasku na Kosovo nju je na aerodromu sačekao prvooptuženi koji ju je odveo u kuću u Đakovici. Narednog dana je počela da radi u West Park-u. Radila je od 6 po podne do ponoći.

Ona je svedočila 10. maja 2007. godine²⁴ da je, pošto je nedelju dana radila kao konobarica i plesačica, počela da mušterijama pruža seksualne usluge. Rekla je da je pružila seksualne usluge približno 20-torici mušterija.

²⁴ Tokom njenog ispitivanja 17. aprila 2007. godine rekla je između 10 i 15 mušterija.

U odgovoru na pitanje koje je postavio branilac gđica
je posvedočila

*"...da sam znala da ću morati da radim druge stvari
pored konobarisanja, ne bih došla na Kosovo."*

Tužilac je upitao da li je ikada razgovrala sa mušterijama.
U svom odgovoru ona je posvedočila

*"Nismo razgovarale sa mušterijama jer nismo znale
albanski i nije nam bilo dozvoljeno. Pal je uvek bio
taj koji je sa njima razgovarao a kasnije bi nam rekao
da se spremimo i da idemo sa njima".*

Kada ju je tužilac uputao da li je dobrovoljno pružala
seksualne usluge mušterijama gđica je posvedočila

*"Uvek je bilo bez naše volje. Bilo je obavezno ne zbog
toga što mi je vlasnik "West Park-a", Pal Pitaqi,
naredio, već zbog toga što bi rekao "ili ćeš da radiš
ili se vraćaš nazad u svoju zemlju". Iako bez svoje
volje, ja sam pružala seksualne usluge zbog ekonomskih
uslova".*

Kada je ispitana 17. aprila 2007. godine gđica je
posvedočila

*"Kada sam počela da radim kao konobarica Pal me je
pitao da li bih uz posao konobarice, takođe pružala i
seksualne usluge zainteresovanim mušterijama, i za te
usluge mi je ponudio 50 procenata od dogovorene cene.
Ja sam dobrovoljno pristala, jer je to bilo u mom
interesu".*

Ona je posvedočila da nije videla kako prvooptuženi uzima
novac od mušterija. Ipak, ona je posvedočila da je bilo
dogovoreno da ona dobija 50% od novca koji je prvooptuženi
dobijao za seksualne usluge koje je ona pružala. Ona je
rekla da nije primila nikakav novac od prvooptuženog.

Kada je ispitivana 17. aprila 2007. godine gđica
je posvedočila

*"Mušterije je uvek birao Pal, on bi našao mušterije i
pitao bi me "da li pristaješ da izadeš sa mušterijom",
i ja bih pristala, a zatim bi me Pal odvezao*

automobilom do hotela i došao bi ujutru da me pokupi".

17. aprila 2007. godine, u odgovoru na pitanje branioca ona je posvedočila

"Kadgod bih išla sa mušterijama koje je odabrao Pal uvek bih išla dobrovoljno, jer je to bio naš prethodni dogovor. Nikada se nisam plašila Pala jer nisam imala razloga da se bojim zato što je Pal prema meni i drugim devojkama dobro postupao".

je posvedočila da je finansijski zavisila od prvooptuženog. Ona je rekla:

"Meni i drugim devojkama su davali novac samo za cigarete i piće, dok je hranu za nas obezbeđivao vlasnik".

Kada je svedočila 17. aprila 2007. godine, rekla je:

"Pre nego što sam počela da radim za Pala Pitaqaja dugovala sam mu 600 eura za putne troškove za put iz Moldavije do Kosova i kada sam počela da radim za njega postepeno sam otplaćivala taj dug i sada mi Pal duguje 395 eura".

Kada je on svedočio 22. maja 2008. godine, osvrćući se posebno na , prvooptuženi je posvedočio:

"...Poslao sam joj novac da može da dođe na Kosovo. Poslao sam joj oko 600 eura i to je bilo za povratnu kartu... Rekao sam kada dođeš na Kosovo radeći za mene otplaćivaćeš mi malo po malo. Ja nisam obavezao niti prisilio da ide sa nekom mušterijom"

Prvooptuženi je kasnije negirao da je poslao novac za njene putne troškove. To je bila laž.

Prvooptuženi je platio putne troškove gđice . Prvooptuženi je od nje zahtevao da otplati te troškove od svoje zarade.

Gđica je verovala da će raditi kao konobarica u prostorijama prvooptuženog. Ona je posvedočila *"...da sam znala da ću morati da radim druge stvari sem konobarijanja*

ne bih došla na Kosovo". Rekla je da je pružala seksualne usluge mušterijama West Park-a. Rekla da je to bilo uvek "bez naše volje". Ona je takođe bila u poziciji ekonomske ugroženosti.

U svojoj izjavi od 8. aprila 2007. godine, govoreći o svojoj slobodi kretanja, ona je izjavila:

"Mogle smo da izađemo u grad, ali samo ako pitamo Pala i on to dozvoli"

Prvooptuženi je bio u nadmoćnom položaju i imao je autoritet nad njom, a on je tu moć zloupotrebio da eksploatiše kako bi ona pružala seksualne usluge njegovim mušterijama. Kao takav, on ju je eksploatisao radi sopstvene materijalne dobiti.

Kad postoji namera da se eksploatiše, nebitna je saglasnost žrtve kod trgovine ljudima. U svakom slučaju, saglasnost nije bila prava saglasnost, u smislu da je gđica bila ekonomski ugrožena.

Sud smatra da je prvooptuženi platio putne troškove za dolazak na Kosovo . Ona je bila prevarena od strane prvooptuženog verujući da dolazi na Kosovo da radi kao konobarica. Po svom dolasku prvooptuženi je od nje zahtevao da pruža seksualne usluge mušterijama West Park-a. je bila ekonomski ugrožena i zavisila je od prvooptuženog. On je platio njene putne troškove i od nje se tražilo da te troškove otplati od svoje zarade. Ova zarada uključuje novac koji je ona zaradila pružajući seksualne usluge mušterijama prvooptuženog. Prvooptuženi je bio u nadmoćnom položaju u odnosu na , a on je tu moć zloupotrebio da bi je iskoristio.

2. Drugooptuženi

je bila zaposlena kod drugooptuženog kao konobarica. Ona je rekla da je imala ugovor. Ugovor joj je poslat faksom u Moldaviju. Njena mesečna plata je bila 150 eura. Počela je da radi u AS-u dan posle svog dolaska. Rekla je da je imala slobodu kretanja.

Rekla je da je radila za drugooptuženog oko 6 meseci. Ona je negirala da ju je drugooptuženi prisilio na seksualne odnose sa mušterijama.

je radila za drugooptuženog u baru "AS" oko šest meseci. Ona je rekla da se u tom periodu od nje nije zahtevalo da pruža seksualne usluge mušterijama.

Ona se vratila na Kosovo u oktobru 2006. godine. U početku je radila za drugooptuženog u AS-u. Posao je prešao iz ruke u ruku i ona je kasnije radila u West Park-u.

Kada je gđica doputovala na Kosovo oktobra 2006. godine radila je za drugooptuženog. Ona je ranije radila za drugooptuženog. Ona je posvedočila da je drugooptuženi nije prisilio da pruža seksualne usluge mušterijama AS-a. Zaista, nije bilo dokaza za seksualnu ili bilo koju eksploataciju od strane drugooptuženog u vreme dok je radila u AS-u.

Kada je drugooptuženi zatvorio AS krajem 2006. godine devojke koje su bile zaposlene kod njega su prešle u West Park gde ih je zaposlio prvooptuženi.

U svojoj izjavi od 8. aprila 2007. godine, osvrćući se na svoj drugi dolazak na Kosovo, je rekla da je u početku radila za drugooptuženog u "AS-u". Ona je izjavila:

"Posle nekoliko dana Aleksandar je promenio poslovanje i vlasnik je postao *Pal Pitaqi*. Kafić je dobio naziv "West Park"".

Sud je ustanovio da su od 1. novembra 2006. godine devojke koje su prethodno bile zaposlene kod drugooptuženog u AS-u prebačene u West Park.

Nikakvi dokazi nisu predloženi sudu da je drugooptuženi sam ili u saizvršilaštvu trgovao bilo ili .

Sudu niži predloženi nikakvi materijalni dokazi da je drugooptuženi počinio krivično delo iz člana 139 PKZK.

3. Trećeoptužena

je negirala da ju je prvooptuženi prisilio na pružanje seksualnih usluga mušterijama. Nije bilo dokaza da je trećeoptužena preko vrbovala gđicu ili da su zaista zadovoljeni relevantni kriterijumi iz

člana 139 KZK.

je svedočila da ju je nagovorila da radi kao konobarica na Kosovu. Trećeoptužena i su sestre. Ona je negirala da ju je drugooptuženi prisilio na seksualne odnose sa mušterijama. Nema dokaza da je trećeoptužena preko angažovala gđicu .

je rekla da ju je nagovorila da dođe na Kosovo. Jasno je da postoji nekakva veza između trećeoptužene i , jer je trećeoptužena izvršila gotovinske uplate u ukupnom iznosu od 400 eura u aprilu 2007. godine. Ove uplate su izvršene po dolasku na Kosovo. Da li je ovo bila isplata za vrbovanje ? Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi da je trećeoptužena preko angažovala gđicu .

je svedočila da ju je nagovorila da radi kao konobarica na Kosovu. Tužilaštvo je pokušavalo da dokaže da je trećeoptužena 1. i 2. februara 2007. godine izvršila dve uplate u ukupnom iznosu od 1.200 eura čija je namena bila da pokrije njihove putne troškove. Sud je ipak utvrdio da je došla na Kosovo u januaru 2007. godine - pre relevantnih uplata. U stvari, trećeoptužena je šest meseci pre dolaska na Kosovo izvršila dve uplate²⁵ preko Western Union-a u ukupnom iznosu od 350 eura.

Zaista, je posvedočila da je prvooptuženi bio taj koji je platio njene putne troškove. Prvooptuženi je negirao da je zatražio od trećeoptužene da izvrši uplate u njegovo ime.

Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi da je trećeoptužena preko angažovala . U takvim okolnostima sud je ustanovio da sudu nisu predloženi nikakvi materijalni dokazi da je trećeoptužena počinila krivično delo iz člana 139 KZK.

4. Četvrtooptužena

²⁵ 10. novembra 2006. godine i 8. januara 2007. godine.

i su iznele dokaze da su ih
i nagovorile da dođu na
Kosovo. Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi da je
četvrtoptužena izvršila novčane uplate bilo
ili . Zaista, sudu nisu predloženi nikakvi
dokazi da je četvrtoptužena bilo lično ili kao deo
organizovane grupe trgovala ili

Sudu nisu predloženi nikakvi materijalni dokazi da je
četvrtoptužena bilo samostalno ili u saizvršilaštvu
počinila dela iz člana 139 KZK.

Tačka optužnice 4 - Omogućavanje prostitucije prema članu
201 (1), (2) i (3) u vezi sa članom 23 Krivičnog zakona
Kosova.

Kao protiv prvo i drugooptuženog.

Prema članu 201 ko god svesno vrbuje, organizuje ili pomaže
drugom licu ili ustupa prostorije drugom licu u svrhu
prostitucije, biće kažnjen novčano ili kaznom zatvora od do
tri godine. Kada je delo počinjeno u krugu od 350 metara od
škole ili druge lokacije koju koriste deca, počinilac će
biti kažnjen kaznom zatvora od šest meseci do pet godina.
Ko god silom, pretnjom sile, ili držanjem drugog lica u
položaju lične ili ekonomske zavisnosti natera takvo lice
da se bavi prostitucijom, biće kažnjen kaznom zatvora od
jedne do osam godina.

1. Prvooptuženi

je bila zaposlena kao konobarica u West Park-u.
Ona je rekla da je radila tamo samo oko nedelju dana. Ona
je negirala da ju je prvooptuženi prisilio na seksualne
odnose sa mušterijama.

se vratila na Kosovo u oktobru 2006. godine. U
početku je radila za drugooptuženog u AS-u. Ona je posle
toga radila za prvooptuženog u West Park-u gde je takođe
bila zaposlena kao konobarica.

U odgovoru na pitanje tužioca koje, ako ih je bilo, druge

usluge su tražene od svedoka da ih pruža, govoreći o prvooptuženom, gđica je posvedočila:

"Konobarica je morala da pruža druge usluge koje je nudio vlasnik kafića West Park"

Ona je posvedočila

"...Pal bi otišao i razgovarao sa različitim mušterijama sedeći za njihovim stolom i pošto bi se dogovorio sa njima, rekao bi mi da se obučem i pođem sa njima"

U svojoj izjavi od 8. aprila 2007. godine ona je rekla:

"Pal je uvek birao mušterije..."

...

"Pal je uvek uzimao novac i mislim da je uzimao 100 eura od svake mušterije"

Ona je rekla da je bila dodatno plaćena za pružanje tih usluga.

"Za svaki seksualni odnos koji imaš, rekao mi je Pal, dobićeš 50 eura a ja ću dobiti 50 eura kao vlasnik bara"

Ona je posvedočila da je u vreme dok je radila za prvooptuženog imala seksualne odnose sa oko 15 klijenata. Kada su je ispitivali 17. aprila 2007. godine, osvrćući se na period od 6 - 7 meseci ona je procenila da je bila sa 5 ili 6 klijenata.

Kada je svedočila 17. aprila 2007. godine, rekla je:

"Kada sam došla na Kosovo vlasnik bara Pal Pitaqi me je pitao da li bih uz svoj redovni posao konobarice radila i druge poslove - prostituciju. Ja sam prihvatila taj predlog i počela sam da se bavim prostitucijom uz svoj posao konobarice".

Govoreći o događajima 7. aprila 2007. godine, gđica je posvedočila:

Albanski jezik i nije nam bilo dozvoljeno. Pal je bio taj koji je razgovarao s njima i govorio nam da se spremimo i da pođemo s njima."

Kada je ispitana 17. aprila 2007 godine gđica. je posvedočila

"Kada sam počela da radim kao konobarica, Pal me je pitao da li bi pored posla konobarice pružala seksualne usluge zainteresovanim klijentima, i za te usluge mi je ponudio 50 procenta od dogovorene cene. Pristala sam dobrovoljno, jer je to bilo u mom interesu."

U svojoj izjavi 8. aprila 2007 godine ona je rekla

"Pal je birao klijente svaki put"

Svedočila je da nije videla prvooptuženog da uzima novac od klijenata. Međutim, izjavila je da su se dogovorili da bi dobila 50% novca koje dobije prvooptuženi za seksualne usluge koje je ona pružila. Rekla je da nije primila nikakav novac od prvooptuženog.

Kada je ispitana 17. aprila 2007 godine gđica. je svedočila

"Pal je uvek birao mušterije, našao bi klijente i pitao me, da li se slažeš da izadeš s klijentom," i ja bih se složila, a zatim bi me Pal prevezao autom do hotela, i došao da me pokupi ujutru."

Kada je govorila o noći 7. aprila 2007 godine, gđica. je posvedočila da su prvi i drugooptuženi bili prisutni u „West Parku“. Rekla je da je prvooptuženi razgovarao sa klijentima. Opisala je kako je prvooptuženi ispratio nju i do hotela Metropol.

Dana 17. aprila 2007 godine ona je posvedočila;

"... dana 7. aprila 2007 godine, Pal nam je rekao da idemo do hotela, jer imamo dva klijenta, i otišli smo autom do hotela „Metropol“ u Đakovici. Odmah smo krenuli u pravcu soba na spratu hotela."

2. Drugooptuženi

je drugooptuženi zaposlio kao konobaricu. Rekla je da je imala ugovor koji joj je poslat faksom u Moldaviji. Njena mesečna plata bila je 150 evra. Počela je da radi u AS-u dan nakon dolaska. Rekla je da je za drugooptuženog radila skoro šest meseci. Porekla je da je drugooptuženi primoravao da ima seksualni odnos sa klijentima.

je prvi put stigla na Kosovo u februaru 2006 godine. Ostala je skoro šest meseci pre povratka u Moldaviju. Tokom tog perioda je radila za drugooptuženog u AS-u. Rekla je da se od nje nije tražilo da pruža seksualne usluge klijentima. Na Kosovo se vratila oktobra 2006 godine. Kratko vreme je radila za drugooptuženog u AS-u a zatim za prvooptuženog u „West Park-u“. Rekla je da se u periodu dok je radila za drugooptuženog, od nje nije tražilo da mušterijama pruža seksualne usluge.

Kada je drugooptuženi zatvorio AS krajem 2006 godine, devojke koje je zaposlio su premeštene u West Park.

Nesporno je da je prvooptuženi vlasnik „West Parka“ na osnovu dokumenta za registraciju. Sud je saslušao dokaze da je to bio deo udruženja Dardanije. Međutim, iako je prvooptuženi bio vlasnik „West Parka“, nameće se pitanje do koje je mere, ukoliko je uopšte, drugooptuženi bio aktivno uključen u svakodnevne aktivnosti West Park-a. To je činjenično pitanje.

Kada je 10. maja 2007 godine, svedočila o događajima 7. aprila 2007 godine, gđica. je izjavila:

„...te noći je Pal došao kod nas u bar i rekao nam da se obučemo. Obukli smo se, uzeli jakne a on nam je rekao da sednemo u auto. Odvezli smo se do hotela Metropol u Đakovici.

Na pitanje tužioca ko je pričao s klijentima za stolom gđica. je izjavila:

“ Pal je bio taj koji je došao i sklopio dogovor. Aleksander je došao, seo a zatim otišao, dok je Pal bio taj koji nas je odveo u hotel”

Tužilac je pitao gđicu. da li su prvooptuženi i drugooptuženi tražili od nje da obavlja neke druge usluge. U svom odgovoru gđica. je posvedočila:

"Da. Samo Pal. On je bio šef".

Tužilac je pitao da li su i prvooptuženi i drugooptuženi bili prisutni dok je ona radila u baru. Ona je u svom odgovoru izjavila:

"Da, zajedno su sedeli za stolom, ali je zatim Pal otišao da razgovara sa svojim klijentima"

I zaista, u iskazu koji je dala 10. maja 2007 godine gđica. je na pitanje o ulozi drugo optuženog u svakodnevnim aktivnostima West Parka odgovorila:

"On bi jednostavno došao, sedeo i odlazio. On je bio bivši šef. On nije imao nikakvu posebnu ulogu u West Park-u..."

je bila zaposlena od strane prvooptuženog u West Park-u. Kada je 10. maja 2007 davala iskaz postavljena su joj pitanja u vezu drugooptuženog.

Tužilac: "Da li je Aleksander Pitaći ikada dolazio u bar?"

Gđica. : " Da, s vremena na vreme."

Tužilac: "Da li ste ikada videli da Aleksander razgovara sa klijentima ili da uzima novac od njih, ili da je prisiljavao konobarice da nešto preduzmu?"

Gđica. : "Ne, nisam nikad pričala s njim. Samo bi se pozdravili, on je dolazio tamo ali ga nisam nikad videla da priča s klijentima."

Tužilac: "Da li je sa devojkama pričao o vama?"

Gđica. : "Ne, kad god je dolazio razgovarao je samo sa Palom. Obično bi naručio nešto da popije i sam je plaćao piće"

Prvooptuženi je izjavio da je 7. aprila 2007 godine, posle 6 sati uveče ostavio na kratko zaposlene žene u West Park-u

bez nadzora. Izjavio je da se nije vraćao do posle 11 sati. Sud smatra ovu izjavu jednostavno neodrživom. Nesporno je da su iskazi prvooptuženog i drugooptuženog u vezi ovog kontradiktorni.

Kada je drugooptuženi svedočio 22. februara 2011 godine on je rekao da je u West Park stigao otprilike u 9.15 uveče i da je kratko ostao. Međutim, to je u suprotnosti sa svedočenjem prvooptuženog koji je izjavio da je drugooptuženi još uvek bio u West Parku kada se on vratio u 11 sati.

U svom svedočenju 22. februara 2011 godine, drugooptuženi je izjavio da je pričao samo sa trećeoptuženim. To je bila laž. On se jasno može videti u razgovoru sa policajcima na tajnom zadatku na DVD snimcima koje je policija tajno snimila 7. aprila 2007 godine.

je svedočio o događajima 7. aprila 2007 godine kada je zajedno sa policajcem bio deo tajnog policijskog zadatka u West Parku.

Policajci su tajno nosili audio i video opremu. DVD snimci napravljeni tokom tajne operacije su u datu kao dokaz tužilaštvu.

Kada je 2. maja 2007 godine dao iskaz, policajac je izjavio:

"Aleksander nam je ponudio usluge, pitao nas je da li želimo devojkicu koja će biti s nama u baru ili želimo seksualni odnos".

Policajci su posvedočili da su tražili seksualni odnos

"...on je odgovorio da je 100 evra za ženu od 24.00 do 08.00 sati ujutru..."

Tokom svedočenja 2. Maja 2007 godine, policajac je opisao pregovore sa drugooptuženim i da su drugooptuženom dali novac za seksualne usluge.

Policajac je posvedočio

"... Aleksandar „mu“ je naredio da odveze žene do hotela, on je uzeo žene a mi smo ga iza pratili našim

vozilom".

Bilo je nejasno na koga se odnosio policajac kada je izjavio da „mu“ je drugooptuženi naredio. Međutim, sud nalazi da je mislio na prvooptuženog. i su svedočile da ih je prvooptuženi vozio do hotela Metropol.

Prvooptuženi je čak dao oprečne izjave po ovom pitanju. Kada je 17. maja 2007 godine dao iskaz, prvooptuženi je izjavio da su ga nakon posla dve devojke „molile“ da ih odveze do hotela Metropol. Rekao je da ih je odveo do hotela, izašao iz vozila i ispratio devojke do vrata hotela. Kada je svedočio u sudu rekao je da nije ušao na parking hotela. On je rekao da se zaustavio na ulici i da su devojke tu sišle. Rekao je da nije izašao iz vozila. To je bila laž.

U svojoj izjavi 19. aprila 2007 godine je naveo da je video prvooptuženog kako stoji ispred hotela Metropol- iako je on kasnije promenio iskaz - po pitanju noći kada su devojke i policajci i stigli u hotel.

Kada je davao iskaz 02. maja 2007 godine je opisao razgovor sa drugooptuženim. Posvedočio je:

“Vlasnik je došao, predstavio se kao Aleksander...”

Postavljeno mu je pitanje o razgovoru koji je vodio sa drugooptuženim. Policajac je u svom odgovoru posvedočio sledeće:

“ Aleksandar nas je pitao da li želimo uslugu za stolom ili želimo seks”

Policajac je nastavio

“ Vlasnik nas je obavestio da je cena za jednu konobaricu 100 evra”.

Policajac je izjavio da su dali novac i napustili bar. Drugooptuženi je za dve devojke dobio jednu novčanicu od 100 evra i dve novčanice od 50 evra. Bilo je jasno iz razgovora koji su policajci vodili sa drugooptuženim da će im seksualne usluge biti pružene u drugim prostorijama. Odnoseći se na drugooptuženog policajac je izjavio:

"...rekao nam je, imam svog radnika a vi ga pratite do hotela u koji ide."

U svom iskazu, policajac je izjavio

" Zajedno smo ušli u hotel sa devojkama iz vozila koje je bilo ispred nas, te devojke su bile sa Pal Pitaqijem. "

Kada je ispitan od strane policije 19. aprila 2007 godine, je postavljeno pitanje koliko je puta ranije video drugooptuženog kako dovodi devojke ispred hotela. On je odgovorio;

"... Bavio sam se samo gostima koji su tražili sobu a kada sam otvarao vrata vidao sam devojke i muškarce dok sam Aleksander Pitaqija vidao više puta kako dolazi vozilom.."

Kada ga je policija ispitala 19. aprila 2007 godine postavljeno mu je pitanje koliko je puta osim te noći 7. aprila 2007 godine vidao prvooptuženog ispred hotela. U svom odgovoru gdn. je izjavio:

" Takođe dok sam otvarao vrata za goste sa devojkama video sam Pala nekoliko puta u hotelu"

U svojoj izjavi 19. aprila 2007 godine gdn. je govorio da su jednom prilikom dve devojke ostale 5 dana u hotelu. Postavljeno mu je pitanje da li je znao gde su te devojke radile. On je odgovorio;

"Da, jedna od njih je ostala pet dana u hotelu i ja znam da je ona jedna od Aleksanderovih i Palovih radnica..."

Iskaz koji je dao je da su prvooptuženi i drugooptuženi redovno dovodili u hotel Metropol devojke koje su radile za njih, kako bi imale seksualne odnose sa klijentima. Ono što se odnosi na 7. april 2007 godine je upravo njihov modus operandi.

Sud takođe nalazi da je 7. Aprila 2007 godine, drugooptuženi pregovarao sa policajcima na tajnom zadatku i dogovorio se da će ove dve devojke, i imati seksualni odnos sa njima. Drugooptuženi je

bio taj koji je primio novac za namenjene seksualne usluge. Prvooptuženi je bio taj koji je svesno odvezao i u hotel Metropol kako bi imale seksualne odnose sa dvojicom policajaca koji su bili na tajnom zadatku.

Sud nalazi da su dana 7. aprila 2007 godine u prostorijama West Parka, u selu Lug Bunar, opština Đakovica, prvooptuženi i drugooptuženi u saizvršilaštvu, svesno organizovali i vrbovali devojke za prostituciju.

Sud nalazi da se prostorijske West Park-a nalaze na udaljenosti manjoj od 350 metara od škole Rushdim Ademi u selu Lug Bunar. Branilac optuženih tvrdio je da je činjenica da je West Park bio na udaljenosti manjoj od 350 metara nebitna, jer je otvaran u vreme kada škola nije radila. To je na neki način neprihvatljiv argument. Član 201 (2) je nedvosmislen.

Nije bilo materijalnih dokaza da su bilo koja od devojaka bile predmet fizičke sile, ili pod pretnjom da pruže seksualne usluge klijentima West Park-a.

je u iskazu rekla da su ona i „druge devojke“ dobijale novac samo za cigarete i piće, „dok smo hranu dobijale od prvooptuženog“. Ovo podržava predmet tužilaštva da je prvooptuženi držao u situaciju ekonomske zavisnosti. Međutim, njen iskaz u vezi sa ovim je u suprotnosti sa izjavama ostalih svedoka.

Tačka 2 - pranje novca prema članu 11.2 UNMIK Uredbe 2004 / 2 i UNMIK Uredbe 2006/53 sa izmenama i dopunama a u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Kosova.

Protiv drugo, treće i četvrtooptuženog.

Sastavni elementi krivičnog dela pranje novca (član 11.2 UNMIK Uredbe 2004/1, član 20.2 (d), UNMIK Uredbe 2006/53 sa izmenama i dopunama) su da je optuženi znao ili imao razloga da zna da je određena imovina stečena od nekog oblika krivičnih radnji i da je imovina u stvari od prihod od kriminala.

Pored toga, tužilaštvo mora da dokaže da je optuženi, ili sam ili uz zajedničku inicijativu, preneo imovinu u svrhu prikrivanja/prirode/raspolaganja/kretanja vlasništva, ili radi pomaganja nekoj osobi koja je uključena ili navodno

uključena u izvršenje krivičnog dela-koje je prenelo vlasništvo kako bi izbeglo posledice njegovih/njenih radnji, ili da promoviše osnovne krivične aktivnosti.

1. Drugooptuženi

Drugooptuženi je bio vlasnik AS-a. Rekao je da je bar vodio 5-6 meseci. Nakon toga je zatvorio bar a da su devojke koje su radile za njega premeštene u West Park.

Sud nije dobio nikakve dokaze da je drugooptuženi obavljao bilo kakve nezakonite aktivnosti u prostorijama AS-a. Devojke koje su radile za drugooptuženog premeštene su u West Park na dan ili pre 1. novembra 2006 godine.

Sud je utvrdio da je drugooptuženi bio aktivno uključen u svakodnevne aktivnosti West Park-a. Ovo je bio zajednički poduhvat sproveden od strane prvooptuženog i drugooptuženog.

Optužba tužilaštva je da su tranferi novca između Kosova i Moldavije drugooptuženog i u njegovu ime stečeni kriminalom i da je drugooptuženi uz zajedničku inicijativu prebacivao taj novac kako bi prikrio njegov izvor i izbegao posledice svojih kriminalnih radnji.

Drugooptuženi se branio time da je taj novac stečen od zakonskih poslovnih aktivnosti.

Drugooptuženi je izjavio 22. Februara 2001 godine da se od 2000/2001 godine bavio polsov prodaje automobila. Rekao je da je godišnje prodavao 5-10 automobila. Smatra da je od prodaje svakog automobila u regionu ostvario zaradu od 200-800 evra. Rekao je da zbog poreza nije registrovao posao.

Sud je saslušao iskaze različitih svedoka koje je drugooptuženi pozvao u vezi vozila za koje su rekli da su kupili od drugooptuženog u periodu od 2003- februara 2006 godine.

Osim vozila koje je navodno kupio u februaru 2006 godine, druga vozila su prodana pre datuma izvršenja krivičnih dela.

Osim što je prodavao automobile, drugooptuženi je izjavio da je prodavao voće i povrće na domaćem tržištu. Ne postoji evidencija o prihodu od tog posla u dokazima. Taj posao takođe nije registrovan zbog poreza.

Kada je svedočio 22. februara 2001 godine rekao je da je njegov prihod u 2006 godini potiče iz AS-a, prodaje automobila i prodaje voća i povrća na pijaci. U 2007 godini, njegov jedini prihod bio je od prodaje automobila i prodaje voća i povrća na pijaci. Sudu nisu predloženi dokazi da je drugooptuženi prodavao automobile u periodu od marta 2006 godine do aprila 2007 godine. Sudu nisu predloženi dokazi da njegova zarada potiče od rada na pijaci.

Drugooptuženi kao vlasnik bara AS je predložio dohodak za period TM4/2005 i TM1/2006 godine. Porez je zadržan u izvoru od novembra 2005 do maja 2006 godine i penzije od decembra 2005 do januara 2006 godine. Sudu nije predloženo da su napravljene naknadne poreske deklaracije.

Promet AS-a u periodu 03/2006 bio je 1,132 evra.

Tužilaštvo je u dokazima iznelo izvod bankovnog računa drugooptuženog u Kasa banci. Tokom perioda od decembra 2006 godine do aprila 2007 godine ukupna novčana aktivnost na računu bila je 38.000 evra. Napravljena su tri glavna depozita: 15.000 evra u decembru 2006 godine, 10.000 evra u martu 2007 godine i 13.000 evra u aprilu 2007 godine.

U vezi sa depozitom od 15.000 evra u decembru 2006 na izvodu iz Kasa banke piše kao objašnjenje da je „depozit za kupovinu kuće i zemlje -Aleksander Pitaqi“.

U vezi sa depozitom od 10.000 evra u martu 2007 godine na izvodu iz Kasa banke piše kao objašnjenje da je „ depozit za Aleksander Pitaqi“. Kada je dao iskaz 22. Februara 2001 godine rekao je da je taj novac pripadao njegovoj majci.

U vezi sa depozitom od 13.000 evra u aprilu 2007 godine kao objašnjenje u izvodu iz Kasa banke piše „ depozit advokata() Aleksander Pitaqi transakcija za kuću i zemlju“.

U vezi sa njegovim računom u Kasa banci drugooptuženi je dao iskaz 23 maja 2008 godine gde je izjavio da je iznos od 5000 evra dobio preko Western Union od svog šuraka. Finansijska unija je dala izveštaj o prenosu 5000 evra od pošaljioaca iz Nemačke u novembru 2006 godine.

Bilo je pet većih podizanja novca računa: 15.000 evra 6. decembra 2006; 1.000 evra je 28. marta 2007; 1.000 evra je

30. marta 2007; 1.000 evra 31. marta 2007, a 20.000 evra je 30. aprila 2007.

U vezi sa podizanjem 15.000 evra 6. decembra 2006 godine kao objašnjenje u izvodu iz Kasa banke piše „prenos sredstava za prenos nekretnina prodavac , kupac Aleksandar Pataći, opština Đakovica, ul. M. “. U vezi sa podizanjem podizanjem 1.000 evra 28. marta 2007 godine kao objašnjenje u izvodu sa računa u Kasabanci piše „ podignuto od strane Aleksander Pitaqi“.

U vezi sa podizanjem 1,000 evra 28. marta 2007 godine kao objašnjenje u izvodu računa piše „podignuto od strane Aleksander Pitaqi“.

U vezi sa podizanjem 1.000 evra 30. marta 2007 godine kao objašnjenje u izvodu računa piše „podignuto od strane Aleksander Pitaqi“.

U vezi sa podizanjem 1,000 evra 31. marta 2007 godine kao objašnjenje u izvodu računa piše „podignuto od strane Aleksander Pitaqi“.

U vezi sa podizanjem 20,000 evra 30. Aprila 2007 godine kao objašnjenje u izvodu računa piše “prenos sredstava za prenos imovine, parcela br.1247/1, kuća i dvorište u površini. 0.01045 hectara, opština Đakovica.”

Depozit od 38.000 evra na računu drugooptuženog u Kasa banci tokom perioda od decembra 2006 do aprila 2007 godine je korišten za kupovinu imovine u Đakovici.

Kada je davao iskaz 22. februra 2011 godine rekao je da je dobio dodatan iznos u kešu od šuraka iz Nemačke. Rekao je da mu je neki novac poslat preko njegove majke. Nije mogao da se seti iznosa i datuma kada je primio novac.

Tužilaštvo se oslanja na dokaze iz Finansijski unije i Western Union o različitim transferima novca od strane trećeg optuženog. Oslanja se na dokumente koje je dobilo iz PTK-a i snimljenim prenosima podataka koji su napravljeni sa mobilnog telefona drugooptuženog.

Dana 30. januara 2007 godine u 14:00 časova, trećeoptužena je preko Western Uniona poslala za iznos od 3000 evra. Kontrolni broj za transfer novca bio je 938896090. Dana 30. januara 2007 godine u 13.07

drugooptuženi je poslao poruku na broj u Moldaviji gde je jednostavno naveo "9383896090" što je broj za transfer novca.

Dana 9. februara 2007 godine u 1100 trećeoptužena je poslala preko Western Uniona iznos od 500 evra za . Kontrolni broj za prenos novca bio je 8713885779. Dana 9. februara 2007 godine u 10.07 drugooptuženi je poslao poruku na broj u Moldaviji u kome je jednostavno naveden broj prenosa "8713885779".

Dana 26. marta 2007 godine u 0840 trećeoptužena je preko western Union poslala iznos od 200 evra za . Kontrolni broj za prenos novca bio je 8343870900. Dana 26. marta 2007 godine u 07.50 drugooptuženi je poslao poruku u Moldaviju u kojoj je jednostavno naveden broj prenosa "8343870900".

Dana 28. marta 2007 godine u 0830 trećeoptužena je preko Western Uniona poslala 1700 evra za . Kontrolni broj za prenos novca bio je 9134162319. Dana 28. marta 2007 godine u 08:01 i u 08:02 drugooptuženi je poslao istu poruku na broj u Mojdaviji gde je jednostavno naveo "9134162319, 1700 evra".

Dana 29. marta 2007 godien u 11:20 trećeoptužena je poslala preko Western Uniona 100 evra za . Kontrolni broj za prenoc novca bio je 4255646906. Dana 29. Marta 2007 godine u 10:34 drugooptuženi je poslao poruku na Moldaviji gde je jednostavno naveden broj transfera novca "4255646906".

Dana 30. marta 2007 godine trećeoptužena je poslala iznos od 200 evra za preko Western Union. Kontrolni broj za prenos novca bio je 35598444057. Dana 30. marta u 1243 drugooptuženi je poslao poruku na broj u Moldaviji gde je jednostavno naveden broj transfera "35598444057".

Dana 3. aprila 2007 godine u 1420 trećeoptužena je preko Western Union poslala iznos od 300 evra za . Kontrolni broj za prenos novca bio je 3183912343. Dana 3. aprila 2007 godine u 1334 drugooptuženi je poslao poruku na broj u Moldaviji gde je jednostavno navedeno „ Veronika, Dragan šalje 300 evra, 3183912343".

Tokom perioda od 1 novembra 2006 godine do 7 aprila 2007

godine drugooptuženi je lično preko Western union poslao novac za Moldaviju u iznosu od 3,150 evra. Od tog iznosa, 3.100 evra je poslato trećeoptuženoj.

Prema podacima Finansijske unije, tokom perioda od 1 novembra 2006 - 7 aprila 2007 godine trećeoptužena je prebacila iznos od 10.900 evra za Moldaviju. Sud smatra da je od svih transfera novca trećeoptužene 6.000 evra od ovog iznosa napravljeno u ime drugooptuženog.

Kada je davao iskaz 22. februara 2001 godine, drugooptuženi je rekao da su on i trećeoptužena planirali kupovinu stana u Moldaviji. To bi bilo dobro da je istinito. On je rekao da do današnjeg dana nije uložen novac u imovinu u Moldaviji.

Drugooptuženi je kriminalac koji je uključen u najmanje jedno nezakonito poslovanje. Sud je pogledao svaki mogući legitimni izvor prihoda i konstatuje da je iznos od 9, 150.00 evra koji je prenet u Moldaviji u periodu 1. novembar 2006 - 7. aprila 2007 bio prihod od kriminala, odnosno prostitucije.

Sud nalazi da je drugooptuženi, uz zajedničku inicijativu sa trećeoptuženom prebacio novac primaocima u Moldaviji u svrhu prikrivanja izvora novca, i s namerom da izbegne posledice svojih dela i time počionio krivično delo prema članu 11.2 Uredbe UNMIK-a br 2004 / 2, član 10.2 (d) (sa izmenama i dopunama UNMIK Uredbom br 2006/53).

2. Trećeoptužena

Trećeoptužena je prvi put došla na Kosovo u septembru 2005. godine. Ona je radila kao konobarica u restoranu "Dina". Ona je svedočila 1. oktobra 2007. godine da joj je plata bila 150 - 200 eura mesečno. Ona je svedočila da je mogla da zaradi 60 - 100 eura dnevno. Ona je napustila Kosovo 11. decembra 2005. godine.

Prema evidenciji Finansijske unije u periodu 1. novembar 2006. godine - 7. april 2007. godine trećeoptužena je prebacila ukupan iznos od 10.900 eura u Moldaviju. Sud je utvrdio da je od tih transfera novca trećeoptužena prebacila 6.000 eura u ime drugooptuženog.

Trećeoptuženu su pitali o transferima novca koje je izvršila primaocima u Moldaviji i o novcu koji je primila.

Ona je dala različita objašnjenja o nameni ovog novca. Ona je rekla da je i primila novac od drugooptuženog. Ona je svedočila: "Imala sam i platu i momka koji mi je pomagao".

Branilac trećeoptužene je izneo kao dokaz prevod izvoda iz izveštaja Savetotavnog medicinskog veća Javne medicinske i sanitarne institucije Centra za porodične lekare Republike Moldavije od 19. februara 2009. godine kojim se potvrđuje da majka trećeoptužene ima dijagnozu hronični hepatitis. Trećeoptužena se branila time da je novac koji je prebačen u Moldaviju bio namenjen za bolničke troškove njene majke. Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi koja je, ako je uopšte bilo, dijagnoza postavljena ili kakvo lečenje je imala majka trećeoptužene u vreme kada su izvršeni transferi novca, ili otprilike u to vreme.

Trećeoptužena je devojka drugooptuženog. Ona je radila u West Park-u. Prosto je neverovatno da ona nije znala da je deo transfera novca koje je ona izvršila u ime drugooptuženog bio od kriminalnih radnji, to jest prostitucije.

Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi da je trećeoptužena imala bilo kakav finansijski interes u West Park-u. Ona nije optužena po tački 4.

Sud smatra da je trećeoptužena u zajedničkom poduhvatu sa drugooptuženim prebacila pomenute iznose primaocima u Moldaviji u nameri da prikrije ili drugačije prikaže izvor novca, čime je pomogla drugooptuženom koji je bio umešan u omogućavanje prostitucije da izbegne posledice svojih dela, čime je posredno promovisala tu kriminalnu aktivnost.

3. Četvrtooptužena

Kada je svedočio 22. februara 2011. godine drugooptuženi je izjavio da je dao četvrtooptuženoj otprilike 3000 eura da u njegovo ime prebaci u Moldaviju. Ipak, iz dokaza tužilaštva nije jasan izvor tog prihoda ili kada su tačno izvršeni ti transferi. Sudu nisu predloženi nikakvi dokazi za bilo kakve protivzakonite aktivnosti koje je vršio drugooptuženi kada je bio vlasnik AS-a.

Zaista, četvrtooptužena je u periodu 1. novembar 2006. godine - 7. aril 2007. godine prebacila novac u Moldaviju u ukupnom iznosu od 1020 eura. Svaki transfer izvršen u

periodu o kome je reč je bio relativno nominalan iznos.

Četvrtooptužena nije optužena po tački 4. Sudu nisu dostavljeni nikakvi dokazi da je ona imala bilo kakav finansijski interes u West Park-u.

Nije bilo dokaza da su transferi novca izvršeni u periodu 1. novembar 2006. godine - 7. april 2007. godine izvršeni od strane četvrtooptužene u ime drugooptuženog. Jednako je verovatno da su transferi novca koje je četvrtooptužena izvršila u tom periodu bili od njenog ličnog prihoda.

D. Odredjivanje kazne

Prilikom izricanja krivične sankcije, sud treba da uzme u obzir opštu svrhu kazne, uključujući odvracanje, prevenciju i zaštitu društva.

U ovom slučaju, krivično delo trgovine ljudima je veoma ozbiljno krivično delo i opravdano zaslužuje srazmerno težu kaznu. Dodatno, u vezi sa krivičnim delom podvodjenje prostitucije, iako je i novčana kazna takodje navedena, samo kazna zatvora može dostići gore navedenu svrhu. Naravno, u vezi sa krivičnim delom pranja novca kazna treba biti zatvor i novčana kazna.

Ovo su bili ozbiljni slučajevi krivičnih dela koja su počinjena tokom vremenskog perioda. U vezi sa Palom Pitaqajem i Aleksanderom Pitaqijem, otežavajuće okolnosti su mnogo veće u poređenju sa olakšavajućim okolnostima: u stvari, počinoci su pokazali posebnu odlučnost, upornost i bezobzirnost prilikom izvršenja krivičnih dela. Štaviše, krivična dela su zahtevala određenu pripremljenost, planiranje i posvećenost i stepen krivične odgovornosti Pala Pitaqaja i Aleksandera Pitaqija se mora smatrati visokim zato što su oni bili zajedno uključeni u svakodnevne aktivnosti „West Parka“-a.

Što se tiče Veronice Dragan jasno je da je ona znala da je najmanje deo procedura novca koji je prebačen u Moldaviju u ime drugooptuženog bio od procedura ilegalnih aktivnosti. Stoga, ovo je otežavajuća okolnost prilikom određivanja kazne.

Na osnovu pravila o izračunavanju ujedinjene kazne, kazna treba biti sledeća:

za Pala Pitaqaja:

kazna za krivično delo trgovine ljudima je četiri godine kazne zatvora; kazna za krivično delo podvodjenje prostitucije je dve godine kazne zatvora; zajednička kazna, zbog pravila za kažnjavanje istovremenih krivičnih dela, je pet godina kazne zatvora;

za Aleksandra Pitaqija:

kazna za krivično delo pranja novca je tri godine zatvora i novčana kazna od 12.000 eura; kazna za krivično delo omogućavanja prostitucije je dve godine zatvora; jedinstvena kazna zbog pravila kažnjavanja za krivična dela u sticaju je četiri godine zatvora i novčana kazna od 12.000 eura;

za Veronicu Dragan:

kazna za krivično delo pranja novca pranja novca je dve godine zatvora i novčana kazna od 6.000 eura; protiv Veronice Dragan će biti izrečena i dodatna kazna, jer je ona stranac koji je počinio krivično delo na teritoriji Kosova.

Vreme već provedeno u pritvoru će biti uračunato u kaznu optuženih.

E. Troškovi

Prema članu 102 stav (1) u vezi sa članom 99 stav (1) i (2) podstav (6) KZKP, pošto su optuženi Pal Pitaqaj, Aleksander Pitaqi and Veronica Dragan osuđeni, svaki od njih će pokriti troškove ovog krivičnog postupka u iznosu od 200€.

Prema članu 102 stav 2 KZKP, u vezi onih krivičnih dela za koje su optuženi oslobođeni krivice, njihovi sudski troškovi, koje su imali braneći se u tom delu krivičnog postupka biće izračunati i odbiće se od onih troškova za koje im je naloženo da plate.

Prema članu 103 stav 1 KZKP, pošto je Elena Pislaru oslobođena po svim tačkama optužnice njeni sudski troškovi će biti nadoknađeni iz državnog budžeta.

F. Zahtev za nadoknadu

Oštećene strane nisu bile prisutne na pretresu i niko ih nije predstavljao. Prema članu 108 stav 1 KZKP oštećene strane imaju pravo da protiv optuženih Pal Pitaqaja i Aleksndra Pitaqija pokrenu imovinsko-pravni zahtev.

Iz razloga ovde navedenih mi donosimo ovu presudu.

Datuma 6. aprila 2011. godine.

Sudija Malcolm Simmons
Predsedavajući sudija

Sudija Riku Jaakkola

Sudija Elmaze Syka

Tarik Mripa
Sudski zapisničar

POUKA O PRAVNOM LEKU Prema članu 398(1) Krivičnog zakona of Kosova, ovlašćena lica mogu da ulože žalbu protiv ove presude u roku od petnaest (15) dana od dana uručenja kopije ove presude. Žalba mora da se uloži u pismenoj formi preko Okružnog suda u Peći Vrhovnom sudu Kosova.

